VYTAUTO DIDŽIOJO UNIVERSITETAS
MUZIKOS AKADEMIJA

MUZIKOS TEORIJOS IR PEDAGOGIKOS KATEDRA

Mangirdas Dabkus

MIUZIKLO „UGNIES MEDŽIOKLĖ SU VAROVAIS“ PASTATYMŲ KAITA

Magistro darbas

Studijų kryptis: MUZIKA (0111)

Vadovas: doc. dr. Daiva Bukantaitė _____ _____
(moksl. laipsnis, vardas, pavardė (parašas) (data)

Apginta: doc. dr. Saulius Gerulis _____ _____
(parašas) (data)

Kaunas 2014

Santrauka

Mangirdas Dabkus

MIUZIKLO „UGNIES MEDŽIOKLĖ SU VAROVAIS“ PASTATYMŲ KAITA

Šiais metais (2014) vyksta jau ketvirtas miuziklo “Ugnies medžioklė su varovais” pastatymas Lietuvoje, tačiau iki šiol nebuvo palyginti šio miuziklo pastatymai, nėra sisteminės analizės, kuria remiantis būtų galima pamatyti miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų panašumus ir skirtumus.

Tyrimo objektas: Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų Lietuvoje kitimas nuo 1976m. iki 2014m.

Tyrimo tikslas: Išsiaiškinti kaip kito miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymai Lietuvoje.

Tyrimo tikslui pasiekti iškelti šie uždaviniai:

1. Pristatyti miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“
2. Išskirti miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų panašumus ir skirtumus
3. Pateikti miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrybinės grupės vertinimus

Tyrimo metodai: Mokslinės ir meninės literatūros analizė, interviu.

Natūralu, kad per tiek pastatymų miuziklas keitėsi – kito erdvė („Jaunimo“ teatras, „Pergalės kino teatras“, „Domino“ teatras ir Alytaus miesto teatras), atlikėjai (pirmajame pastatyme muziką įdainavo vieni žmonės, o vaidino visai kiti; 2004m. ir 2008m. pastatymuose vaidino dalis tų pačių žmonių, o 2014m. surinkta visiškai nauji pagrindinių vaidmenų atlikėjai), jų patirtis (I-patyrę dramos aktoriai, II-nepatyrę studentai ir moksleiviai, III-labiau subrendę ir įgavę patirties žmonės, IV-daugelis scenos patirtį turintys studentai), dekoracijos(I pastatyme esmė buvo mirksintys kelio ženklai, II- monumentalus „Pergalės“ kino teatro interjero panaudojimas, III- pagrindiniu akcentu tapo siena, daug ieškota per detales, IV-pagrindinis dėmesys šlagbaumams), rūbai (kiekvienam pastatymui buvo siuvami nauji rūbai), mizanscenos (nei viename pastatyme nesikartojo jokia mizanscena), atlikimas (I-aktoriai tik vaidino, o buvo leidžiamas įrašas, II-visa muzika buvo atliekama gyvai, III-buvo naudojama fonograma, o dainuojama gyvai, IV-bus leidžiama fonograma, o dainuojama gyvai), suvokimas (kiekvienas pastatymas žengia vis į naują meninį lygmenį, vis giliau) ir net gi muzikinis tekstas (režisierius šiek tiek leido sau pakeisti prozą, o kompozitorius 2004m. pastatymui sukūrė papildomą kūrinį).

Summary

Mangirdas Dabkus

THE STAGING CHANGES IN THE MUSICAL "FIRE HUNT WITH BEATERS"

The musical "Fire Hunt with Beaters" (title in Lithuanian "Ugnies Medžioklė su varovais") is going to be staged for the fourth time in Lithuania this year (2014). However, since 1976 the staging of all the versions was never compared, as well as systematic analysis to highlight staging differences and similarities have been never provided.

The object of the research is staging changes of the musical "Fire Hunt with Beaters" in Lithuania from 1976 to 2014.

The aim of the research is to distinguish the staging changes of the musical "Fire Hunt with Beaters".

The main problems set for the aim of the research are as follows:

1. Introduction of the musical "Fire Hunt with Beaters".
2. Underlining similarities and differences in the staging of "Fire Hunt with Beaters".
3. Evaluation of the creative groups of the musical "Fire Hunt with Beaters".

Research methods include analysis of the scholarly and artistic literature and interviews.

It is understandable that the musical has been changing during the staging in the different periods. The following factors can be distinguished:

- spatial awareness ("The State Your Theatre of Lithuania", Theatre "Domino", The Theatre of Alytus Town);
- performers (in the first staging one group of people performed the music, while another group acted; in 2004 and in 2008 some people from this group took part in acting, while in 2014 the new group of actors was chosen for the musical);
- their experience (during the first staging, roles were taken by experienced actors, in the second one the actors were pupils and students, the third staging gathered more mature and experienced actors, while in 2014 students with experience in acting performed);
- decorations (in 1976 the main focus was using blinking traffic signs, in 2004 the traffic signs were changed into the momentum usage of the theatre "Victory" ("Pergalė" in Lithuanian) interior; during the third staging the main focus was a wall which was gathered from small details);
- clothes (each staging made different clothes);
- mise-en-scène (mise-en-scène did not repeat in the different periods of staging);

- performance (in 1976 actors performed only with the record, in 2004 the live music was performed on the stage, during the third staging and in 2014, the phonogram will be used together with the live orchestra);
- perception (each staging step into deeper and newer perception of the musical);
- musical text (artistic director allowed himself to change the lyrics, while in 2004 the composer created an additional piece for the staging).

Turinys

ĮVADAS....6

I. MIUZIKLO „UGNIES MEDŽIOKLĖ SU VAROVAIS“ PRISTATYMAS....8

1.1. Miuziklo atsiradimas....8

1.2. Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymai....10

1.2.1. Pirmasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (1976m.)....11

1.2.2. Antrasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (2004m.)....12

1.2.3. Trečiasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (2008m.)....13

1.2.4. Ketvirtasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (2014m.)....14

1.3. Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ aprašymas....15

2.Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų kaitos tyrimas....25

2.1. Tyrimo metodologija....25

2.2. Tyrimo rezultatų pristatymas....26

Išvados....37

LITERATŪROS SĄRAŠAS....39

Priedai....42

ĮVADAS

Miuziklas yra unikalus reiškinys, nors ir artimas muzikinio teatro spektakliams. Jis išskirtinis tuo, kad dainavimas ir muzika, vaidyba bei šokis yra lygiaverčiai partneriai. Todėl ir miuziklo atlikėjas turi būti labai universalus. Miuziklas yra nepaprastos energetikos žanras. Sodytė (2014)

Nuo pat miuziklo atsiradimo žmonės pamėgo šį muzikinį žanrą, tačiau ne visi miuziklai užsitarnavo pripažinimą kaip pasaulinio lygio miuziklai, kurie būtų statomi vėl ir vėl skirtinguose teatruose, šalyse. Nepaisant to, yra tikrai labai daug visame pasaulyje žinomų miuziklų kaip „Operos Fantomas“, „Paryžiaus katedra“, „Vestsaido istorija“ ar neseniai ir Lietuvoje pastatyta „Aida“. Artėjant prie Lietuvos, žymiausiais miuziklais be jokios abejonės reiktų įvardinti „Velnio nuotaka“ ir „Ugnies medžioklė su varovais“. Abu šie miuziklai, kai kur dar vadinami roko operomis, buvo sukurti labai panašiu metu ir sulaukė pripažinimo tiek Lietuvoje, tiek už jos ribų. Devita (2011) pasakoja, kad šių muzikinių kūrinių naujumas ir laisva kūrybinė raiška derėjo su roko įtaka ir klausytojai priėmė juos su pasigėrėjimu, o šiuos ypatingus miuziklus titulavo roko operomis. Tuometiniame Lietuvos muzikinės kultūros kontekste miuziklui užteko ir keleto roko elementų, kad jis priartėtų prie šio žanro, jei ne muzikos kritikų, tai bent auditorijos suvokimu. Galima teigti, kad filmas ir netrukus pasirodžiusios abi dvigubos meniškai apipavidalintos plokštelės „Velnio nuotaka“ bei „Ugnies medžioklė“ tapo tikru proveržiu, davusiu pradžią vėlesnei roko muzikos legalizacijai ir įsigalėjimui. Juk abu kūriniai buvo pripažintų autorių darbai, visiškai palaikomi oficialiosios meno valdžios. Miuziklo arija „Kregždutės“, perdainuota Andriaus Mamontovo ir Atlantos, 2003 m. radijo stočių pripažinta geriausia metų daina. Atlikėjams įteiktas muzikos apdovanojimų „Bravo“ prizas.

Kad „Ugnies medžioklė su varovais“ yra populiarus parodo ir tai, kad jis šiemet statomas jau ketvirtą kartą Lietuvoje, taip pat buvo pastatytas ir kitose šalyse, libretas išverstas į kitas kalbas. Visi pastatymai susilaukė pripažinimo, o norinčių pamatyti šį miuziklą buvo daugiau nei galėjo tilpti salėse. Nepaisant savo populiarumo, miuziklo pastatymai vis užgesdavo ir reikėjo vėl ir vėl atnaujinti miuziklą vis kitoje erdvėje.

Nors nuo 2004m. pastatymo miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“ režisuoja tas pats režisierius, o kostiumus ir dekoracijas kuria ta pati dailininkė, kiekvienas pastatymas yra labai skirtingas, tad galima teigti, kad išlieka tik muzika ir istorija, o įgyvendinimas labai stipriai kinta.

Tyrimo objektas: Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų Lietuvoje kitimas nuo 1976m. iki 2014m.

Tyrimo tikslas: Išsiaiškinti kaip kito miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymai Lietuvoje.

Tyrimo tikslui pasiekti iškelti šie **uždaviniai:**

- Pristatyti miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“
- Išskirti miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų panašumus ir skirtumus
- Pateikti miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrybinės grupės vertinimus

Tyrimo metodai:

1. Mokslinės ir meninės literatūros analizė
2. Interviu

I. MIUZIKLO „UGNIES MEDŽIOKLĖ SU VAROVAIS“ PRISTATYMAS

1.1. Miuziklo atsiradimas

Miuziklas [angl. *musical*], sceninis muzikinis veikalas, grindžiamas muzikos, teatro ir choreografijos deriniu, operetės atmaina. Miuziklui būdinga lengvai suvokiama meninių vaizdų forma, dinamiška išraiškos priemonių kaita (Tarptautinių žodžių žodynas, 1985).

Petročenko, Jautakytė (2012) pastebi, jog miuziklo žanras atsirado XIX a. pabaigoje JAV - išsivystęs iš operetės, pavadinimą gavo nuo sutrumpinto muzikinės komedijos (Musical comedy) termino. Tai pats jauniausias iš muzikinio teatro žanrų pasaulyje. Pirmieji žinomų miuziklų pavyzdžiai: „Vest Saido istorija“, „Oliveris“, „Juokinga mergaitė“, „Žmogus iš Lamanšo“, „Mano puikioji ledi“.

Visi klasikiniai miuziklai buvo pastatyti specialiai tam skirtuose teatruose, susitelkusiuose keliuose Niujorko Manhatano kvartaluose aplink Brodvėjų. Jei miuziklas pasisekdavo, jis būdavo rodomas keletą ar net dešimtį metų. Miuziklo istorijoje yra atvejų, kai spektaklis būdavo parodomas daugiau nei 3000 kartų (Muzikos enciklopedija, 2007).

Kačiulis ir kt (2014) primena, kad miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrėjas - kompozitorius Giedrius Antanas Kuprevičius. Prof. Giedrius Kuprevičius - Lietuvos kompozitorius, pedagogas, eseistas ir polemistas, Kauno technologijos universiteto profesorius, muzikos kūrėjas, daugybės populiarių kūrinių autorius – itin įvairiapusė asmenybė, kurio kūrybinėje biografijoje yra buvę nemažai įdomių posūkių. Jis – ir klasikinės muzikos kūrėjas, ir žymiausias kariljonininkas, ir elektroninės muzikos Lietuvoje bei TSRS pradininkas, rašęs ir roko operas.

Giedrius Kuprevičius – žmogus-orkestras, kuris pats kuria muziką, pats groja, pats kovoja ir pats taikosi, pats rašo publicistikos, eseistikos, kultūrologijos tekstus (Profesionalaus meno žinių portalas, 2014).

G.Kuprevičius gimė 1944 04 08. 1968 m. baigė Lietuvos muzikos akademijos prof. Eduardo Balsio kompozicijos klasę. 1966–1975 m. dėstė Juozo Gruodžio aukštesniojoje muzikos mokykloje. Taip pat vedė muzikos fakultatyvus Lietuvos žemės ūkio universitete, Kauno technologijos universitete, dėstė aktorių kursui Vilniaus universitete, parengė muzikinės improvizacijos kursą Lietuvos muzikos akademijos Kauno fakultetuose (Muzikos informacijos ir leidybos centras, 2008).

Nuo 1990 iki 1999 m. pabaigos dėstė (docento pareigose) Vytauto Didžiojo universiteto Menų fakultete, o nuo 2000 m. sausio 1 d. paskirtas KTU Humanitarinių mokslų fakulteto dekanu. Dalyvavo steigiant Garso ir vaizdo menų technologijų katedrą Kauno technologijos universitete (Informacinis tinklalapis Giedrius Kuprevičius - Music.lt., 2014).

KTU profesorius G. A. Kuprevičius skaito paskaitas muzikos estetikos, muzikos filosofijos, mistikos muzikoje, Lietuvos muzikos istorijos, meno ir civilizacijos, muzikos kalbos temomis, yra kūrybinių dirbtuvių vedėjas tarptautiniuose muzikiniuose jaunimo forumuose (Kauno technologijos universitetas, 2013).

1971–1982 m. Giedrius Kuprevičius vadovavo Lietuvos kompozitorių sąjungos Kauno skyriui, 1980–1987 m. - Kauno muzikinio teatro elektroninės muzikos grupei "Argo". 1987–1988 m. dirbo Lietuvos televizijos muzikos laidų vyriausiuoju redaktoriumi. Nuo 1957 m. nuolat skambina Kauno karilionu, o 1998 m. paskirtas vyriausiuoju Kauno miesto varpininku. Tarnavo valstybinėse pareigose: Lietuvos kultūros ministro pirmasis pavaduotojas ir meno reikalų valdybos viršininkas (1988-1990), Kauno savivaldybės vicemeras (1992–1993) (Informacinis tinklalapis Teatrai.lt).

Už įvairiapusę veiklą kompozitorius apdovanotas Kauno meno kūrėjų asociacijos premija (2012). 2012 m. kompozitorius taip pat buvo apdovanotas LATGA „Aukso žvaigžde“ ir išrinktas tikruoju Lietuvos mokslų akademijos nariu, tapęs pirmuoju akademiku Lietuvos kompozitorių bendruomenėje (Informacinis tinklalapis: Giedrius Kuprevičius - Music.lt., 2014).

2014 m. Giedrius Kuprevičius pelnė Lietuvos nacionalinę kultūros ir meno premiją. Kompozitorius G. A. Kuprevičius aukščiausio lygio premija apdovanotas už plačią muzikinės raiškos gamą, nuo miuziklo iki operos ir baleto. Išleido mokomąją knygą „Muzika teatre“, dvi esė knygas – „Atbuli metai“ ir „Juk pasakyta“. Nuo 1968 m. nuolat bendradarbiauja su Lietuvos spauda, rašo muzikinės publicistikos ir kultūrologijos klausimais žurnaluose „Muzikos barai“, „Santara“, „Nemunas“, dienraštyje „Kauno diena“ turėjo pastovią autorinę skiltį (nuo 1968 m.). Giedriaus Kuprevičius dalyvauja muzikiniuose festivaliuose, suvažiavimuose, simpoziumuose Lietuvoje bei užsienyje. Jo miuziklas "Ugnies medžioklė su varovais" buvo pastatytas Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Rusijoje, Ukrainoje bei Moldovoje. Oratorija "Pasaulio sutvėrimas XX amžiaus pabaigai" buvo rodoma festivalyje "Kaunas Jazz" (1988), pasaulinėje parodoje EXPO-2000 Hanoveryje, tarptautiniame forume Vienoje. Kiti jo kūriniai skambėjo koncertuose įvairiose Europos šalyse, Amerikoje, Australijoje, Naujojoje Zelandijoje. Giedriaus Kuprevičiaus muzika - saikingai moderni, muzikinės medžiagos plėtojimas pagrįstas melodizmu ir ritminių struktūrų augmentacijomis. Daugelyje kūrinių pastebimas improvizacinio prado dominavimas bei ryškios

sąsajos su literatūra ar vaizduojamuoju menu. Kompozitorius rašo daug muzikos dramos spektakliams ir kino filmams (Muzikos informacijos ir leidybos centras, 2008).

1.2. Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymai

Dovidavičienės (2013) manymu mažai kas žino, kad garsusis Giedriaus Kuprevičiaus miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ pirmą kartą buvo pastatyta ne Lietuvoje, o Latvijos mieste Valmeroje. Metais anksčiau nei Lietuvoje – 1975-ųjų liepos 8-ąją. Ir kad Vilniaus plokštelių studijoje padaryti šio miuziklo įrašai atsiėjo tais laikais žvėriškus pinigus – 20 tūkstančių rublių.

„Ugnies medžioklė su varovais“ – tai pirmasis lietuviškas miuziklas, taip sudrebinęs žiūrovų širdis, kad dar ir šiandien neblėsta jo populiarumas. Iš pirmo žvilgsnio miuziklo siužetas atrodo paprastas – istorija, kurioje išryškėja tradicinis meilės trikampis, jame - Monika, Julius ir Rolandas. Tačiau kylant įtampai netikėti autoriaus bei režisieriaus sprendimai priverčia susimąstyti ir į viską pažvelgti kitomis akimis. Pagrindiniai miuziklo veikėjai Monika ir Rolandas mokosi tame pačiame mieste, tačiau vieną dieną Monika yra paskiriama dirbti mokytoja mažame Lietuvos miestelyje, o Rolandas lieka didmiestyje. Stotyje Monika prieš kelionę atsisveikindama susikivirčija su Rolandu, į jų ginčą įsikiša demobilizuotas kareivis Julius. Įvyksta muštynės, Rolandas sužaloja Juliui ranką. Monika imasi globoti sužeistą kareivį ir priglaudžia jį savo namuose. Julius šiek tiek pasimetęs gyvenime, tačiau jam pasiseka – jis atranda savo mūzą, Moniką, gyvenimo meilę, kurią bando suvilioti. Netrukus paaiškėja, kad Monika laukiasi kūdikio nuo Rolando, ji kankinasi. Julius pamilsta Moniką ir ją veda. Pagaliau pamiršusi praeitį ir Rolandą, Monika pamilsta Julių. Rolandas gyvena kankinamas pavydo, todėl atvykęs pas Moniką bando dar kartą ją susigrąžinti ir reikalauja jos pasirinkimo. (Informacinis tinklalapis Žmonės. lt, 2008).

Valonytės (2008) teigimu 1974 metų pabaigoje publikai pristatomas kompozitoriaus Giedriaus Kuprevičiaus bei libreto autorių Sauliaus Šaltenio ir Liudo Jacinevičiaus miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“, kurį teatro kritikai iš karto pakrikštijo pirmuoju lietuviškuoju miuziklu. Šis miuziklas – tai tuometinės jaunosios kartos sintetinio žanro kūrinys, natūralus atsakas į jaunystės dvasinius ir estetinius poreikius, apsvarstąs ir sovietinės ideologijos „neginčytinus“ teiginius. Sceninis miuziklo pastatymas debiutavo 1974 m. Latvijoje Valmieros mieste. Po to itin didelio populiarumo sulaukęs spektaklis buvo pastatytas Rygoje, Taline, Kijeve, Kazanėje, Kišiniove ir tik 1976 metais Vilniuje. Įdomus faktas yra ir tai, kad į latvių, estų, ukrainiečių, rusų kalbas buvo išverstas ir kūrinio libretas. Meilės trikampio istoriją, į kurią patenka Monikos mylimasis studentas Rolandas ir tarnybą baigęs kareivis Julius, vainikavo ne gėris, o tragedija. Gimdydama Monika mirė. Ji taip ir neatsakė, kurį iš tikrųjų myli.

Kuprevičiaus atsiminimuose (2014) „Ugnies medžioklė su varovais“ turbūt žinomiausias šio žanro meno kūrinys. Apie jį daug kalbėta ir rašyta. Tačiau mažai kam žinoma, kad apie miuziklą niekas negalvojo, kai buvo nutarta Jaunimo teatre statyti šią Sauliaus Šaltenio ir Leonido Jacinevičiaus pjesę. Buvo numatyta, kad ją režisuos Jonas Jurašas. Deja, tuo metu noko rimtas ideologinis konfliktas su tuometine valdžia, tad režisūrą perėmė teatro vadovė Dalia Tamulevičiūtė. Vaidinti turėjo neseniai į teatrą atėjęs jos parengtas universalių gebėjimų aktorių kursas“.

1.2.1. Pirmasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (1976m.)

1976 m. vasario 28 dieną Jaunimo teatro scenoje debiutavęs režisierės Dalios Tamulevičiūtės pastatytas Giedriaus Kuprevičiaus miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ (libreto autoriai Saulius Šaltenis ir Leonidas Jacinevičius) teatro kritikų buvo vienareikšmiškai pripažintas pirmuoju lietuvišku šio žanro kūriniu. Per septynerius spektaklio gyvavimo metus (1976 – 1983) miuziklas “Ugnies medžioklė su varovais” buvo parodytas net 185 kartus ir aplankė 16 Lietuvos miestų bei miestelių taip pat Maskvą, Sankt Peterburgą, Taliną bei Tartu (Domino teatras, 2012).

Pirmojoje miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ versijoje pagrindinių herojų partijas įdainavo tuo metu jauni – siužeto herojų amžių atitinkantys dainininkai: Vytautas Kernagis, Gintarė Jautakaitė, Arvydas Navalinskas. Pagrindinių vaidmenų atlikėjai Jaunimo teatro aktoriai Dalia Storyk, Vladas Bagdonas ir Saulius Sipaitis vaidino be išimties visuose 185 „Ugnies medžioklės su varovais“ spektakliuose, nes neturėjo dublerių. 1976 – 1977 metais buvo rodoma po 10 ir daugiau spektaklių per mėnesį, kartais – 7 dienas iš eilės, neretai po 2-3 spektaklius per dieną. Vieno pagrindinių herojų – Juliaus partijas įdainavo Kauno IV vidurinės mokyklos dešimtokas Arvydas Navalinskas, dėl kurio praleistų pamokų bei nedalyvavimo mokyklos krepšinio varžybose pas mokyklos direktorių buvo kviečiamas kompozitorius Giedrius Kuprevičius. Susiformavęs instrumentarijus – roko grupė ir simfoninis orkestras tokios muzikos gyvai dramos teatre atlikti negalėjo, todėl buvo nutarta padaryti fonogramą. Muzikos įrašai vyko Vilniaus plokštelių studijoje ilgai, sunkiai. Kliuvo solistų nepatyrimas, studijos technika. Įrašas buvo techniškai sudėtingas, o visi dainorėliai, galima sakyti, mėgėjai. Tačiau būtent tokių balsų reikėjo atokiau nuo klasikinės operetės ir operos esančiam žanrui (Giedrius Kuprevičius, 2014).

1.2.2. Antrasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (2004m.)

Vaitiekūnaitės (2004) teigimu, vėlų vakarą Kauno technologijos universiteto Humanitariniame fakultete jo dekanas profesorius Giedrius Kuprevičius susitiko ir su “Tactus Verus” agentūros grupe, ir su dainininkais. Atjausdamos jaunuosius menininkus, koncertmeisterė Audronė Eitmanavičiūtė ir vokalo pedagogė, žinoma solistė Sabina Martinaitytė, pasistengė, kad jų prisistatymas būtų kuo kūrybingesnis. Atrodo, tai pavyko, nes perklausos atmosfera buvo puiki, o kompozitorius, nors ir sakė savo pageidavimus, neslėpė pakilios nuotaikos. Perklausoje nuskambėjo ir miuziklo autoriaus prašymas savo personažus kurti čia ir dabar, pamiršus Gintarės Jautakaitės ir Vytauto Kernagio įrašus, nekopijuoti jų, atrodo, paskatino jaunuosius dar atsakingiau suvokti jiems iškilusius kūrybinius uždavinius. Jansonaitė (2004) užsimena, kad moderniu ugnies, muzikos ir šviesos reginiu virsiančiame miuzikle dalyvaus apie 50 atlikėjų. Didžioji dauguma projekto dalyvių – jauni ir mažai kam žinomi atlikėjai. Toks „Ugnies medžioklės su varovais“ režisieriaus Gyčio Padegimo pasirinkimas nėra atsitiktinis – daugybę spektaklių įvairiuose teatruose pastatęs režisierius specialiai miuziklui rinko nežinomus žmones, kuriems galėtų perduoti savo kultūrinę patirtį.

2004 m. lapkričio 16 dieną legendinis miuziklas buvo atkurtas antrą kartą, naudojant visą autentišką sovietmečio atributiką: būdingus anų laikų architektūrinius sprendimus, sovietinį bufetą, sovietinę ložę CK sekretoriui, sunkius, sienas dengiančius apmušalus. Prieš keturis metus buvo įžiebta nauja ugnis miuziklo istorijoje – simboliškai scenoje liepsnojo ir aktorių delnai. 2004 – 2005 metais miuziklas “Ugnies medžioklė su varovais” buvo parodytas 14 kartų. Norinčių ateiti į spektaklius buvo daugiau, nei galėtų sutilpti salėse (Domino teatras, 2012).

Vaitiekūnaitė (2004) primena, jog miuziklo režisieriui Gyčiui Padegimui tai – 82-asis jo režisuojamas spektaklis, kurį jis pats vadina „pačia didžiausia rizika“. „ugnies medžioklė su varovais“ , priešingai negu garsiajame prieš tris dešimtmečius sukurtame jaunimiečių spektaklyje, vaidina sceninės patirties neturintys jaunuoliai. Tris pagrindinius herojus – Moniką, Julių ir Rolandą – kuria devyni muzikalūs jaunuoliai. Tai - pirmas kartas, kai visas miuziklas atliekamas tik „gyvai“, - džiaugėsi G.Kuprevičius, pristatydamas kartu su pagrindinių vaidmenų atlikėjais pasirodžiusį chorą „Aidija“ , ritmo grupę ir Vilniaus jaunimo orkestrą (Lietuvos rytas, 2004).

Tarp Monikos vaidmens atlikėjų – TV laidos „Lietuvos dainų dešimtukas“ vedėja bei buvusi grupės „Muscat“ vokalistė Jurga Šeduikytė, vienas Rolando vaidmens atlikėjų – vokalistas Deividas Norvilas, popmuzikos mėgėjams pažįstamas, kaip tiesiog Deivis. Monikos vaidmenį taip pat repetuoja Lietuvos muzikos ir teatro akademijos studentė Ona Kolobovaitė bei grupės „Skylė“ lyderio Roko Radzevičiaus miuzikle „Saulės žemė“ vaidinusi Indrė Valantinaitė. Kurti Rolando

vaidmenį, be jau minėto Deivio, ruošiasi Vidas Bareikis, Jonas Sakalauskas ir Egidijus Bavikinas. Juliaus vaidmenį miuziklo statytojai skyrė Mindaugui Zimkui, Mariui Stankui ir Ignui Garlai. Specialiai šiam spektakliui sukurtas Korifėjaus vaidmuo atiteks atlikėjui Tomui Icikzonui (Lietuvos rytas, 2004).

1.2.3. Trečiasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (2008m.)

Veličkaitė (2008) pasakoja, kad pirmas Lietuvos miuziklas įgavo naują kvėpavimą. Kultiniu miuziklu "Ugnies medžioklė su varovais", režisuojamu Gyčio Padegimo, "Domino" teatras paskelbė naujo sezono pradžią. (2008) primena, kad Kultiniu tapusio miuziklo premjeroje rugsėjo mėnesį vaidmenis kurs puikiai žiūrovams pažįstami veidai, dirbs sena kūrybinė grupė, taip pat pasirodys naujų atlikėjų. Vainalavičiūtė (2008) pasakoja, kad rugsėjo 17 d. (2008m.) „Domino“ teatre įvyko legendinio miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ išankstinė premjera. Ruošiantis šiai premjerai „Domino“ teatre plušėjo ne tik dekoracijų meistrai ir aktoriai, bet „Ugnies medžioklei su varovais“ buvo specialiai rekonstruota teatro scena. Po rekonstrukcijos teatro scena tapo dviaukšte. Kaip yra sakęs teatro vadovas Egidijus Baranauskas, šių permainų reikėjo norint įgyvendinti visus režisieriaus Gyčio Padegimo sumanymus. Tiesa, sumanymų būta neeilinių: spektaklio metu tiek aktoriai, tiek choras lengvai persikeldavo iš vieno scenos aukšto į kitą viską stebint žiūrovams. Šulcaitė (2008) pastebi, kad šis kūrinys neturi nieko bendra su prieš tai buvusiais “Ugnies medžioklė su varovais” pastatymais. Tik muzika ta pati. Sukurtos šiuolaikiškos dekoracijos, veikėjų charakteriai taip pat gerokai pakitę. Spektaklyje nėra vien teigiamų ar vien neigiamų personažų – herojus stengėmės parodyti įvairiapusius” – žvelgdamas į scenoje repetuojančius aktorius kalbėjo G. Padegimas. Jis pripažino šiek tiek pakeitęs Sauliaus Šaltenio ir Leonido Jacinevičiaus libretą

Voitulevičiūtės (2008) teigimu šiemet (2008m.) buvo suburtas beveik tas pats aktorių kolektyvas. Premjeriniame naujojo pastatymo spektaklyje Monikos vaidmenį kūrė Ona Kolobovaitė, Juliaus -Mindaugas Zimkus, Rolando - Egidijus Bavikinas, Korifėjaus - Tomas Icikzonas. Šiuos personažus įkūnys ir kiti artistai. Moniką kuria Indrė Valantinaitė ir Evelina Lozdovskaja, Juliaus - Vaidotas Baumila ir Jonas Sakalauskas, Rolando - Raimondas Baranauskas ir Simas Buziliauskas, o Korifėjų - Tautrimas Rupulevičius-Onsa.

Rupeikaitės (2008) pastebėjimu atgimusio miuziklo versiją kaip ir 2004-aisiais režisuoti ėmėsi Gytis Padegimas. Spektaklio choreografė – Agnija Šeiko, dailininkė – Birutė Ukrinaitė.

Daugiau nei po 30 metų pertraukos išleistas miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kompaktinis diskas. Pirmoji ir vienintelė iki šiol miuziklo muzikos plokštelė buvo išleista 1976-aisiais metais (Informacinis portalas, 2009).

1.2.4. Ketvirtasis miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas (2014m.)

Indrelytė (2014) pasakoja, kad 2014m. vasario 2 d. Alytaus miesto teatre vyko pirmoji atranka į naujai statomą miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“. Išbandyti savo jėgas ir laimėti galimybę dalyvauti pastatyme atvyko ne tik alytiškiai, bet ir kitų miestų talentai, kurie pademonstravo savo balsus.

Miuziklą rodysime ne tik Alytuje, - planus įvardijo režisierius (G.Padegimas). Miesto teatro vadovė taip pat išreiškė viltį, kad tai nebus vienkartinis projektas, pageidavo, jog „Ugnies medžioklė su varovais“ Alytaus miesto teatre gyvuotų penkerius metus. Solistų perklausą pradėjo pirmosios Alytuje roko operos „Žuviaganys“ ir miuziklo „Žuvų piemuo“ vaidmenų atlikėja, vokalistė Indrė Anankaitė – Kalašnikovienė, o pabaigė druskininkietis, buvęs Alytaus oranžinio choro narys, dainininkas Justinas Lapatinskas, anksčiau jau dalyvavęs alytiškių teatralų miuzikluose(Alytaus apskrities portalas, 2014).

Indrelytė (2014) pristato solistus, kurie yra patekę į miuziklo "Ugnies medžioklė su varovais" pastatymą:

1. Indrė Anankaitė
2. Gintarė Radauskaitė
3. Ieva Gintautaitė
4. Ieva Goleckytė
5. Osvaldas Petraška
6. Mangirdas Dabkus
7. Jurgis Jarašius.

Kuprevičius pasakoja, kad paskutinis, labai netikėtas ir nuoširdus miuziklo spektaklis buvo pastatytas Vilniaus M.Daukšos vidurinėje mokykloje 2011 metais. Sudėtingą kūrinį moksleiviams padėjo realizuoti kino kūrėjas Antanas Maciulevičius. Neįmanoma užmiršti ovacijų, kurias sukėlė jaunųjų atlikėjų draugai spektakliui pasibaigus.

1.3. Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ aprašymas

Miuzikle „ugnies medžioklė su varovais“ veikia trys pagrindiniai personažai – Monika, Julius ir Rolandas. Taip pat neatsiejama miuziklo dalis yra choras, kuris viso spektaklio metu veikia – dainuoja, šoka, replikuoja. Kaip nurodoma „ugnies medžioklė su varovais“ librete, chorą turėtų sudaryti 13-15 žmonių.

Pirmojo veiksmo pirma scena– tai lyg viso miuziklo finalas, kuris nukeltas į priekį. Pirmojoje scenoje rodomi įvykiai parodo rezultatą įvykių, kurie, žiūrovo akimis, dar tik įvyks. Pirmasis numeris – choras. Tai laidotuvių procesija po Monikos mirties. Choras dainuoja „Kodėl neužgeso saulė?“. Šis numeris tai klausimas, kodėl niekas nepasikeitė, nors mirė žmogus. Chorui paliekant sceną, joje pasilieka Julius ir kaip rašoma librete – „Krėsle su aukštu atlošu sėdi Julius. Už jo nugaros scenos erdvėje kybo lyg besvorė vestuvinė suknelė“. Veiksmo vieta – Monikos kambarys, kuriame gyveno Julius su Monika. Juliaus monologas dar kartą pasako, jog niekas nepasikeitė ir kad jis vis dar laukia Monikos sugrįžtant, bet čia pat jis suvokia, kad Monika mirė ir skamba pirmoji solinė daina – „Mano meilė!“. Šioje dainoj Julius savo meilę lygina su degančiu tanku. Tai skausmingas Juliaus išgyvenimas – monologas su savimi. Po Juliaus dainos „lydimas choro, pasirodo Rolandas su laidotuvių vainiku“. Įvyksta Juliaus ir Rolando monologas. Kaip vėliau sužinosime, jiems teko ne kartą susitikti ir ne pačiomis maloniausiomis akimirkomis. Be to, jie abu myli Moniką, todėl jie vienas kitam yra priešai. Julius užsipuola Rolandą, tačiau Rolandas išlieka ramus ir užtikrintas, pasiima arbatinuką, kuris, kaip vėliau bus matoma, yra Rolando ir Monikos meilės simbolis, liudininkas. Arbatinukas, galima sakyti, yra personažas, kuris nenustoja veikti viso miuziklo metu. Nors Julius bando atimti arbatinuką, griebdamas jį iš Rolando įsipjauna ranką, o paskutiniai Rolando žodžiai „Monikos čia niekuomet nebuvo...“ užbaigia jų pokalbį. Po Juliaus ir Rolando dialogo skamba choro numeris „kokie žodingi žmonės“. Šiame choro numeryje kalbama apie tai, kokie beverčiai yra žodžiai. Tai paskutinis pirmojo veiksmo pirmosios scenos numeris. Nuo šios akimirkos lyg atsukama vaizdajuostė ir visa istorija pradedama pasakoti nuo pat pradžių.

Pirmojo veiksmo antra scena – tai Monikos įžengimas į sceną su jos daina „aš sapnavau Rolandą“. Ši daina yra Monikos vidinis monologas apie tai, jog Rolandas jai – tai jau vaikystės sapnuose regėtas mylimasis, kurį ji sutiko ir realiame gyvenime, tačiau dainos paskutiniai žodžiai „Bet ar yra tokia riba,/ kurią pasiekę,/ mes kristumėm žemyn/lyg du nuilsę paukščiai“ jau pranašauja kritimą žemyn, skausmą, liūdesį. Po šios dainos scenoje pasirodo Rolandas, kurį išmeta iš nuomojamų namų, tačiau jis tikrai neliūdi, o tik demonstruoja savo geriausias charakterio savybes šalia stovinčiai Monikai, tačiau Rolandas ar norom ar nenorom įžeidžia Moniką, pavadindamas ją mažyčiu degtuku. Norėdamas išpirkti savo neatsargius žodžius, Rolandas užtraukia linksmą ir

nuotaikingą rokenrolą „kaip mažas paukščiukas“. Papirkdamas Moniką savo žavesiu, Rolandas ją parsiveda į savo valtį, kurioje gyvena, po to kai jį išmetė iš nuomojamo buto. Nors Rolandas yra pasitikintis savimi, šioje situacijoje jis pasidaro visiškas bailys, tačiau Monika imasi iniciatyvos ir užduoda klausimą - „ar mes dabar turėsime mylėtis?“. Po trumpučio dialogo savo dėmesį vėl patraukia arbatinukas, kuris tampa Monikos ir Rolando pirmosios nakties liudininku. Po Monikos ir Rolando dialogo skamba choras, kuris pašaipiai replikuoja tokį poelgį sakydami „štai dar viena Ieva nupuolė“, „per anksti“, „paskubėjo“, „amoralu“, o galiausiai išgirstama tradicinė frazė „gandrai mums atneša vaikus“. Taip užsibaigia pirmojo veiksmo antroji scena.

Pirmojo veiksmo trečia scena. Veiksmas vyksta geležinkelio stotyje. Choras vaidina skubančius keleivius, šurmuliuoja, skuba. Per garsiakalbius praneša apie išlaipinimą ir įlaipinimą, pasiklydusį vaiką. Minioje pasirodo Julius kareiviškais drabužiais. Choras replikuoja, kad kareivis jau antra para kažko laukia, išsiblaškęs, pasimetęs. Julius, nežinodamas ką daryti, skambina savo leitenantui, kuris niekuo jau nebegali padėti. Julius taip ir lieka stovėti nežinodamas nei kur eiti, nei kur kreiptis pagalbos. Julius uždainuoja antrąją savo dainą „nereikia maršų“, kuria nori pasakyti, jog nereikia nieko, kas yra netikra, jog nori paprasčiausios šilumos, bet staiga jis pamato Moniką. Nuo tos akimirkos jis negali atitraukti nuo jos akių. Monika pasirodo stotyje su lagaminais ir arbatinuku. Ji išvyksta dirbti mokytoja į paskirtą darbo vietą. Visą laiką ji dairosi Rolando. Julius nejusdamas priartėja prie Monikos. Monika paklausia Juliaus ar jis kažką jai sakė ir tarp jų užsimezga dialogas, tačiau čia pat pasirodo Rolandas. Monika puola jam ant kaklo, o Julius stebi kas vyksta. Vyksta Rolando ir Monikos dialogas. Toliau vyksta nedidelis epizodas, kuris parodo tai, kas dedasi Juliaus fantazijose. Iš choro ateina mergaitė, apsirengusi panašiai kaip Monika. Julius keliais sakiniais pasikalba su mergaite (įsivaizduojama Monika). Toliau tęsiasi Rolando ir Monikos dialogas. Nors Monika apsidžiaugė susitikusi su Rolandu, jiedu prisimena pastarąjį laiką. Monika vengė Rolando ir Rolandas priekaištauja Monikai už tai, o ji atsako - „reikia juk atprasti“. Staiga vėl visas veiksmas persikelia prie mergaitės ir Juliaus. Julius prisipažįsta jog velniškai geidžia mergaitės, bet bijo prie jos prisiliesti. Jie šoka menuetą. Veiksmas vėl sugrįžta prie Monikos ir Rolando, tačiau į jų malonų susitikimą įsikiša choras, kuris primena, kad Monika išvyksta ir užduoda klausimą „kur skundai suvedžiotos mylimosios?“. Tai Rolandą sunervina ir jis siūlo išgerti Monikai šampano. Monika pasako Rolandui, kad niekad kito nepamils, o Rolandas dar labiau pradeda karščiuotis. Kyla nedidelis konfliktas, choras dar labiau pakursto ugnį. Galiausiai Rolandas pasako „pažvelki į mane“ ir skamba Monikos daina „žvelgiu tenai“. Tai dar vienas vidinis monologas, mintys, kurių negirdi kiti personažai. Ši daina – tai Monikos susitaikymas su realybe. Ji jaučia, jog bus viena, ilgėsis Rolando, tačiau kito kelio nėra. Daina užsibaigia žodžiais „sudie“, kurie reiškia jog metas išsiskirti. Po Monikos dainos Rolandas kreipiasi į visus su savo ilgu monologu, klausdamas ir savęs ir kitų

kodėl viskas taip turėjo įvykti ir monologo eigoje jis pamato visai šalia tebestovintį Julių. Rolandas jį įžeidžia ir Julius, neatlaikęs spaudimo, užvožia Rolandui. Įvyksta muštynės. Rolandas, padedamas draugų, tas muštynes laimi ir priėjęs prie Monikos aiškina jog tai tik nedidelis incidentas, tačiau Monika atstumia Rolandą, o tolumoje pasirodo milicija, todėl Rolandas turi bėgti iš įvykio vietos. Paskutinieji atsisveikinimo žodžiai Monikai – „Ak, Monika, koksai bjaurus išsiskyrimas“. Rolandas išbėga iš scenos. Scenoje lieka kampe sėdintis sumuštas Julius ir Monika, kuriai liko vos kelios minutės iki išvažiavimo. Monika eidama į traukinį pamato Julių, kuris išsišiepęs ir toliau neatitraukia nuo Monikos akių. Monika turi skubėti ir sako Juliui keliauti namo, bet jis aiškina kad neturi namų. Galiausiai Monika, jausdama kaltę dėl to kas įvyko, pasiima Julių kartu su savimi. Skamba choras, kuris apkalba situaciją, kuri ką tik įvyko. Baigiasi pirmojo veiksmo trečia scena.

Pirmojo veiksmo ketvirta scena. „Monikos kambarys provincijoje. Širmos skiria Monikos lovą ir Juliaus čiužinį, patiestą ant grindų. Ant širmos Juliaus kareiviška palaidinė, čiužinio kojūgaly stovi kareiviški batai.“ Julius bando nusiimti ant rankos esantį gipsą daužydamas jį, laužydamas. Monika klausosi ir galiausiai nebeištveria sušukdama „beproti, ką išdarinėji?“. Julius ramiai paklausia ar jis trukdo jai ruoštis pamokoms ir toliau daužo gipsą. Monika neištvėrus meta į jį pagalvę, o Julius, galiausiai nusiėmęs gipsą užveda pagalvių mūšį. Bežaisdami jie suartėja ir Monika pirmą kartą pažiūri į Julių kaip į vyra, nes iki tol jis jau buvo kaip brolis, kaip vaikas, kurį ji prižiūri. Monika paklausia „iš kur tu čia? Ir kas tu toks esi?“. Skamba Juliaus daina, kuria jis pasakoja apie savo sunkią vaikystę vaikų namuose. Kita dainos dalis – pasakojimas apie tai, kaip Monika grąžino jį į vaikystės šalį ir koks jis su ja laimingas. Galiausiai jis prisipažįsta, kad bijojo pasveikt, nes vis tik suprato, kad Monika jį prižiūri tik dėl jo sulaužytos rankos. Baigiasi daina. Monika pasako, kad reikia pasveikt, kad visas miestelis kalba apie tai, jog ji, jauna mergina gyvena su kažkokiu vyru. Tuo metu Juliui šauna į galvą mintis – susituokti. Jis jau kuria planus, kaip nusipirks šaldytuvą, kaip parsivarys motociklą, o Monika, nebežinodama kaip dar paaiškinti, kad Juliui nieko nejaučia pasako, kad laukias kūdikio nuo Rolando, bet Juliui net tai nei motais. Jis sako, kad jai vienai bus sunku auginti ir čia Monikos kantrybė išsenka. Ji aiškiai pasako, kad Julius jai yra visiškai svetimas žmogus. Julius, suprasdamas situaciją, susirenka daiktus ir išeina. Skamba choro numeris „labanakt“, kurio žodžiai „vos patiki rojum, jau reik išeit“ puikiai apibūdina Juliaus savijautą. Baigiasi pirmojo veiksmo ketvirta scena.

Pirmojo veiksmo penkta scena (paskutinė). Veiksmas vyksta tame pačiame Monikos kambaryje. Monika su naktiniais marškiniais skaito knygą ir staiga pasirodo Rolandas, nešinas gėlėmis ir šampanu. Monika labai apsidžiaugia ir jie puola vienas kitam į glėbį. Rolandas svaičioja gražius žodžius, o Monika alpsta iš laimės. Čia pat įsikiša choro replikos „kokia nuvalkiota baigtis! Šampanas, gėlės, lova...“. Rolandas priglunda prie Monikos ir pradeda pasakoti kaip jis pavargo

nuo didžiulio tempo, tačiau jam sekasi puikiai, bet čia pat prasitaria, kad rytoj turi daugybę reikalų. Monika nuliūsta, bet Rolandas puola atkimšti šampaną, tačiau Monika jį sulaiko. Rolandui nepatinka toks Monikos elgesys ir jis jai aiškina, jog jų meilė yra puiki tuo, kad „susitinki, išsiskiri, ilgiesi“. Monika ir toliau liūdnai komentuoja susidariusią situaciją, o Rolandas jau karščiuodamasis aiškina, kad pilnai gana to, jog jie myli vienas kitą. Pamatęs, kad ši diskusija niekur nenuves, Rolandas pasiūlo keisti temą ir bando apkabinti Moniką, tačiau Monika jį atstumia ir sako „važiuok namo, Rolandai“. Tokia būsena priveda prie dar vieno vidinio monologo – Monikos dainos „ką man daryt“, kuria Monika klausia savęs, kodėl ji taip skaudžiai myli Rolandą. Po Monikos dainos Rolandas užsipuola Moniką, pasako, jog čia ir dabar jie susituoks, iš šampano sidabriuko pagamins vestuvinius žiedus, o Monikos naktiniai marškiniai bus nuostabi vestuvinė suknelė. Rolandas pradeda tempti Moniką aplink sceną vis greičiau ir greičiau, vis replikuodamas ir įžeidinėdamas, kol galiausiai Monika ištrūksta iš jo rankų ir pasako, kad ji yra nėščia. Rolandas nepatiki ja sakydamas „pasenęs triukas“. Tuo metu, visai netikėtai, pasirodo Julius, kuris atneša Monikai skolą už visą tą laiką, kuomet gyveno pas ją. Rolandas sužino, kad Julius gyveno pas Moniką, todėl Rolandui natūraliai kyla klausimas kieno vaikas. Monika į klausimą atsako klausimu - „drįsti dar klaust?“, bet šioje vietoje įsikiša Julius sakydamas, kad vaikas yra jo „Mano! Girdi, galvijau! Mano vaikas! Mano!“. Rolandas klausia Monikos ar tai tiesa, bet Monika jį išvaro „eik lauk!“. Rolandas Moniką išvadina kekše ir išeina. Julius dar bando vožti Rolandui, bet Monika jį sulaiko klausdama Juliaus ar jis nori būti panašus į Rolandą. Julius atsako : „tai kuo, tai kuo man būti?“. Skamba Juliaus daina „juoda, balta“. Dainuodamas Julius pyksta ant Monikos, pasako koks jis yra – konkretus ir aiškus ir tokio aiškumo norėtų iš jos. Po dainos Monika paklausia Juliaus kodėl jis pasakė, kad vaikas yra jo, tačiau į šį klausimą žiūrovai atsakymo nesulaukia, nes nusileidžia uždanga ir pasibaigia pirmasis veiksmas.

Antrojo veiksmo pirma scena. Monikos ir Juliaus vestuvės. Deja vestuvių nuotaika ne pati geriausia. Nors tiek Monika, tiek Julius ištaria „taip“, tačiau čia pat choras dainuoja apie realybę – Monika vis dar laukia Rolando, kaime kalbama, kad Monika laukiasi. Po choro numerio prabyla Monika, kurios monologas prasideda žodžiais „aš myliu dar“. Šis monologas aiškiai leidžia suprasti, kad nors ir vyksta vestuvės su Juliumi, Monika negali nustoti galvoti apie Rolandą, kurį vis dar myli. Skamba garsiosios „kregždutės“ – Monikos ir Juliaus duetas. Tai visai ne linksmas ir malonus duetas, tai skausmo persmelkti žodžiai, kuriuos Julius kaip maldą taria – „atkirpkit ir man gabalėlį dangaus“. Šie žodžiai pasako Juliaus norą, kad Monika jį bent šiek tiek mylėtų. Po dueto vėl įsikiša choras, kuris jau pirmaisiais žodžiais „dienas kaip stingstantį betoną supilkime į realybės formą“ gražina visus į realybę. Taip pat choro numeris primena, kad reikia skaičiuoti laiką „ne buvusį, o būsimą“. Užsibaigia pirma antrojo veiksmo scena.

Antrojo veiksmo antra scena. Monikos kambarys. Monika užsiima kasdieniais darbais. Už kambario ribų sunerimęs vaikšto Julius, rankoj laikydamas voką. Per garsiakalbius pasigirsta Rolando balsas – tai laiškas Monikai, kurį Julius jau kurį laiką nuo jos slepia, tačiau galiausiai įeina į kambarį ir atiduoda laišką Monikai. Monika lyg niekur nieko sako, jog tą laišką Julius galėjo seniausiai perskaityti. Galiausiai Monika atplėšia voką ir nuščiūva. Rolandas gilioje depresijoje, daug geria, prisimena gražiausias akimirkas su Monika. Julius pamatęs kaip staiga Monika persimainė klausia jos ką ji dabar darys. Monika sako, jog suplėšys laišką, tačiau nedrįsta to padaryti. Julius klausia Monikos ar ji važiuos pas Rolandą, o Monika atsako jog „tai seniai palaidoti dalykai“. Julius supykęs išlekia iš kambario, sėda ant motociklo ir važiuoja. Monika bando imtis pradėtų darbų, bet jos visos mintys jau yra pas Rolandą. Grįžta Julius. Norėdamas sulaukti bent šiek tiek atijautos, jis pasako Monikai jog galėjo užsimušti, tačiau Monika į tai nereaguoja, tik galiausiai pasako jog įsimylėjo savo motociklą. Julius, suprasdamas realybę, atsako „juk motociklas - žmogui vienišam – geriausias draugas“. Monika, norėdama išvengti nemalonaus pokalbio, pasako labanaktis ir ima rengtis drabužius. Pamačiusi, kad Julius į ją žiūri, ji nusisuka. Julius sako: „atsiprašau, negalima net pažiūrėti į tave?“. Monika atsako „žiūrėki kiek patinka“, tačiau tokiu tonu, kad Julius nusisuka, išsitraukia čiužinį ir gulasi ant grindų. Monika lyg ir gaili Juliaus, bando pradėti pokalbį, tačiau Julius parodo savo nepasitenkinimą situacija ir dar kartą sako eiti miegoti. Nei vienas negali užmigti, vartosi, krebžda ir Julius galiausiai išdrįsta prakalbėti apie tai, kas jam jau labai seniai rūpėjo. Jis paklausia Monikos apie jos pirmą kartą su Rolandu. Julius klausdamas dar priduria – „jis privertė tave? Tu priešinais tikriausiai?“ ir čia Monika nebeišlaiko atsakydama, jog ji norėjo, kad taip įvyktų, kad tai įvyko labai romantiškai, po valtim. Julius nusimena, pasako kad išgirdo per akis. Monika dar bando taisyti situaciją, siūlo Juliui pagalvę, bet jis nereaguoja. Tada pasako – „nepyk, aš stengiuosi... kol kas man truputį padėk... pabūk kantrus... Julius į tai nieko neatsako. Baigiasi antrojo veiksmo antra scena.

Antrojo veiksmo trečia scena. Scena prasideda linksmu ir nuotaikingu choro numeriu „karalius skyrė pasimatymą“. Šis numeris apie Rolandą, kuris buvo protingas, visada žarstė idėjas, o dabar nesugeba sau padėti, nesugeba išlipti iš duobės, į kurią pats save ir įstūmė. Po choro numerio Rolandas perkeltine prasme komentuoja savo paties situaciją. Galiausiai jis pasako – „ir jūs mane karalium patys renkat!“. Choras karūnuoja Rolandą, skamba choras „jausmai – tai irgi sudėtingas ūkis“. Šiuo numeriu choras tyčiojasi iš Rolando, kad jis gali susitvarkyti su painiausiomis situacijomis, tačiau niekaip negali susitvarkyti su jausmais. Po choro numerio Rolandas visus siunčia po velnių. Skamba Rolando daina „kiek ištiestų pagalbos rankų“. Šia daina Rolandas nori visiems pasakyti, kad jį visi nori matyti tik išsipusčiusį, kalbanti protingai, išmintingai, kad visą laiką jis koptų tik aukštyn. Po dainos scenoje pasirodo Monika. Rolandas ją

pamato, tik jam atrodo, kad tai – mirtis, pasirodžiusi Monikos pavidalu. Rolandas vienas kalba Monikai apie skaudžią praeitį. Jis Moniką mato ir kaip mokytoją, ir kaip mirtį, o galiausiai jau kaip Moniką. Monika užeina į Rolando kambarį. Kambarys visai ne toks, kokio ji tikėjosi ir neturėdama ką pasakyti paklausia apie šunį, apie kurį Rolandas užsiminė laiške. Rolandas atsako, jog šuo susirado kitą šeimininką. Staiga Rolandas susivokia, jog visą laiką prieš Moniką buvo pasitempęs, švarus, todėl karštligiškai bėga užsidėti kaklaraištį. Monika žiūri į jį ir pasako, kad labai jau nunešioti marškiniai ir pasisiūlo juos išskalbti. Rolandas puola pats trinti jau labiau į skarmalus panašius marškinius. Staiga Rolandas prisimena gražias akimirkas, praleistas su Monika kalba apie prisiminimus. Prisimena, kad Monika yra nėščia, priglaudžia ausį prie pilvo ir taria – „girdžiu kaip auga medis“. Tada pasižiūri į Moniką, pasako jog ji vis tokia liekna ir lanksti. Monika atsako, kad dar tik spalis. Rolandas atsako, kad jau šaltoka, nori Monikos šilumos, tačiau pats suvokia ir pasako kad nieko neišeis. Nenorėdamas kad Monika išeitų Rolandas siūlo ką nors pažaisti. Galiausiai jie susėda vienas prieš kitą ir žaidžia laivų mūšį. Bežaidžiant Rolandas užsnūsta. Monika pakyla nuo kėdės ir skamba jos daina „ramu“. Ši daina parodo esminį Monikos lūžį. Ji sako, kad „išblėso ugnis“, „laikas išeiti“. Monika, kuri tikėjosi, kad atvažiuos pas Rolandą gyventi, vėl jie bus laimingi ir mylintys vienas kitą, išeina apsisprendusi, kad viskas tarp jos ir Rolando baigta. Rolandas pabunda ir kalba jau su įsivaizduojama Monika. Bekalbėdamas jis vėl užmiega. Skamba choras, kuris aiškina, kad viskas pasidarė aišku. Baigiasi antrojo veiksmo trečia scena.

Antrojo veiksmo ketvirta scena. „Scenoje Julius. Iš garsiakalbių girdėti šnabždesys, ironiškas kikenimas, minios klegėjimas, palaimingi atodūsiai, Rolando laiško nuotrupos. Iš įvairių scenos kampų prie Juliaus girdėti artinasi choras su didžiulėm, kažkuo primenančiom užgavėnių baidykles, kaukėm, apspinta jį. Viena kaukė atnešė kareivišką Juliaus lagaminą, ir stato prie jo kojų. Pro bendrą klegesį girdėti atskiri kaukių balsai: jis vis dar kažko tikisi, negi esi toks avinas?, geriau tyliai pranyktum!, Nemyli ji tavęs! Nemyli!“. Julius į visas replikas reaguoja visus vydamas šalin. Choristai ir toliau replikuoja, bet Julius sutinka Moniką, kuri grįžta iš Rolando. Julius, galėdamas priekaištauti Monikai už tokį jos poelgį, pasako, kad nuo pirmos akimirkos jis pamilo Moniką ir kad ir kas nutiktų, kad ir ką sakytų aplinkiniai, jis visada tikės ja. Monika pirmą kartą pasako, kad praeitis liko toli už nugaros ir kad ji dabar atsiduoda Juliui. Skamba Monikos daina „parnešk man sniego“. Tai pirma Monikos daina Juliui, apie tai, kaip ji nori kažko visiškai naujo, visiškai tyro ir balto kaip sniegas. Šioje scenoje Monika atsiduoda Juliui. Skamba choras „ugnie“. Choras pirmą kartą ne sarkastiškai, nenorėdamas įžeisti ar įkąsti dainuoja apie švarumą, išsivalymą. Galiausiai išdidžiai choras dainuoja „ugnie, tegul dega, triumfuoja gaivalinga tavo giesmė“. Į choro numerį įsiterpia nedidelė Juliaus daina „ištryškęs pumpuru“. Tai jo pasimėgavimas gyvenimu, kuris

prasideda iš naujo. Gyvenimu, kuris girtas nuo meilės. Tęsiasi choras „ugnie“. Iškilmingai užsibaigia antrojo veiksmo ketvirta scena.

Antrojo veiksmo penkta scena. Monikos kambarys, rytas. Monika atsibunda su Juliumi, išlipa iš lovos ir matuojasi naują suknelę. Monika jaučiasi lyg pradėtų naują gyvenimą, lyg viskas, kad buvo – pamiršta ir dabar gali žengti į kitokį gyvenimą. Pabunda Julius. Monika klausia Juliaus ar jam patinka suknelė. Julius euforijoje giria Moniką, jos suknelę. Monika suprasdama, kad yra nėščia sako, kad jau nebe daug liko laiko ir ji vėl bus tokia pati – lengvutė ir liekna kaip anksčiau. Julius, norėdamas nustebinti Moniką, išlekia iš namų. Monika spindinčiomis akimis palydi Julių. Atrodo, kad čia viskas ir galėtų pasibaigti – gražiai, kaip daugelyje istorijų. Skamba choro numeris „sukasi spalvot svajonių malūnai“. Šis numeris lyg praneša apie artėjančią nelaimę, primena, kad tai, kad vyksta dabar, tai kas gražu ir malonu netruks ilgai ir štai po choro numerio pasirodo Rolandas. Jis susiėmęs, pasitempęs, švarus ir tvarkingas, koks visada būdavo. Monika savotiškai ignoruoja jį, klausdama ką jis čia veikia ir ko jam reikia. Rolandas atėjo su konkrečiu tikslu – susigrąžinti Moniką. Pirmiausia jis bando įtikinti, kad Monika nemyli Julius ir kad tik būdama su juo ji gali patirti tai kas tikra. Monika sako Rolandui „išeik“. Rolandui šie žodžiai yra labai skausmingi, nes iš esmės jis nebeturi kur eiti ir visas šitas pakilimas iš pelenų yra tik dėl Monikos. Supratęs, kad taip nieko nepasieks, jis atveria savo širdį ir aiškina, kad be jos daugiau nieko gyvenime neturi. Čia jis nebe manipuliuoja, tie žodžiai ateina tiesiai iš jo širdies. Jis griebiasi šiaudo ir sako Monikai jog dar galima kažką pakeisti, tačiau Monika jau yra apsisprendus būti su Juliumi ir dar kartą sako išeiti, kol negrįžo Julius. Čia Rolandas vėl užsikabina ir grįžta prie manipuliavimo, sakydamas, kad palauks kol jis grįš. Monika prašo išeiti ir pasigailėti bent jau vaiko, kurio ji laukiasi, tačiau Rolandas atkerta, kad būtent dėl jų vaiko jis ir atvyko. Staiga į sceną įbėga Julius su vežimėliu. Jis atrodo kaip naujai gimęs, tačiau išvysta Rolandą. Monika prašo Juliaus kad išvytų Rolandą, tačiau visą laiką viską dėl Monikos daręs Julius staiga nori išsiaiškinti kas čia vyksta ir neįvykdo Monikos prašymo. Rolandas imasi iniciatyvos ir ima kalbėti apie tai, kad vaikas yra būtent jo, Monika prašo nustoti taip elgtis, tačiau Rolandas tęsia savo monologą privesdamas jį prie klausimo Juliui „leiskit Monikai nuspręsti pačiai“. Monika tyli ir Julius natūraliai klausia, kodėl. Monika sako, kad ji jau seniai pasirinko, tačiau Julius sako, kad Monika privalo išvyti Rolandą ne tik iš kambario, bet ir iš savo gyvenimo. Po tokių žodžių Monika nebeištveria ir pasako, kad nekenčia jų abiejų. Monika pradeda verkti. Julius išsitraukia peilį ir artėja prie Rolando, tačiau Monika kviečiasi Juliaus pagalbos, nes jai labai suskausta pilvą. Julius meta peilį iš rankų ir bėga prie Monikos ir ją išsineša ant rankų. Palengva rikiuojasi choras ir skamba jau pradžioje girdėtas choro numeris „kodėl neužgeso saulė“. Monika miršta – štai ką konstatuoja choras. Miršta taip ir neatsakius į klausimą ką ji iš tiesų myli. Nors paskutinę akimirką ji šaukiasi Julių, tai nepasako jos

tikrųjų jausmų. Julius pastovesnis, turbūt todėl ji pasitenka jį. Choras palengva skirstosi ir scenoje lieka Julius, kuris sėdi krėsle su vaiku rankose. Pasirodo Rolandas su vainiku. Ši scena, tai lyg tęsinys pačios pirmosios scenos. Rolandas nori atsiimti savo vaiką. Jis susikaupęs, logiškas, neleidžia emocijoms imti viršų. Julius atvirkščiai, karščiuojasi ir sako, kad vaiko Rolandui niekad neatiduos, aiškina, kad vaikas ne jo ir kad dėl Rolando kaltės Monikos nebėra. Rolandas ramiai aiškina, kad dėl Monikos mirties niekas nekaltas ir kad reikia galiausiai susitaikyti, tačiau Julius, nugrimzdamas į prisiminimus Rolandui aiškiai pasako, kad tik jis kaltas dėl Monikos mirties ir kad vaiko nei už ką neatiduos. Rolandas ramiai padėkoja, kad paaiškino visą situaciją ir dėkoja, kad Juliui už tai kad jis aiškina, kad vaikas ne jo. Rolandas sako „dabar aš laisvas“ pridurdamas „kvailiai augins mums svetimus vaikus“. Julius į tokius Rolando žodžius atsako paprastai – Julius paaiškina Rolandui, kad jis nebeturi už ko griebtis ir vienintelis šiaudas yra Monikos mergaitė. Šioje vietoje Rolandas nebeišlaiko savo emocijų, tačiau nepuola Juliaus, o atsako, kad dar susitiks su juo ne vieną kartą. Julius atsako, kad tikrai taip ir bus. Julius ir Rolandas išeina į priešingas puses, o choras atlieka „kiekvieną minutę“ sakydami, kad kiekvieną sekundę atsiveria širdys taip išsaugodamos ugnį ir skamba jau prieš tai skambėjęs „ugnie“ motyvas tačiau šį kart jis užsibaigia minorinėje tonacijoje primindamas, kad ne viskas taip gražu ir iškilminga kaip skamba žodžiuose. Realybė visai kitokia. Nusileidžia uždanga. Miuziklo pabaiga

Teorinės dalies apibendrinimai:

1974m.

- Pirmasis miuziklo pastatymas
- Kur? - Valmeroje, Latvijoje
- Režisierius - Modris Tenisons

1975-1976m.

- Pastatymai Rygoje, Taline, Kijeve, Kazanėje, Kišiniove

1976m.

- Pirmasis miuziklo pastatymas Lietuvoje
- Kur? - Vilniuje, Jaunimo teatro scenoje (Lietuva)
- Režisierė - Dalia Tamulevičiūtė, scenografas - Linas Katinas
- Vilniaus plokštelių studijoje padaryti įtašai. Pagrindines partijas įdainavo Gintarė Jautakaitė, Vytautas Kernagis, Arvydas Navalinskas.
- Spektaklyje vaidino Jaunimo teatro aktoriai Dalia Storyk, Vladas Bagdonas ir Saulius Sipaitis .

1976-1983m.

- Miuziklas buvo parodytas net 185 kartus ir aplankė 16 Lietuvos miestų bei miestelių taip pat Maskvą, Sankt Peterburgą, Taliną bei Tartu.
- Pagrindinių vaidmenų atlikėjai Jaunimo teatro aktoriai Dalia Storyk, Vladas Bagdonas ir Saulius Sipaitis vaidino be išimties visuose 185 „Ugnies medžioklės su varovais“ spektakliuose, nes neturėjo dublerių.

2004m.

- Antrasis miuziklo pastatymas Lietuvoje
- Kur? - buvęs "Pergalės" kino teatras, Vilnius, Lietuva
- Režisierius - Gytis Padegimas, dailininkė - Birutė Ukrinaitė
- Pagrindinius vaidmenis atliko: Monika - Jurga Šeduikytė, Ona Kolobovaitė ir Indrė Valantinaitė; Rolandas - Deividas Norvilas, Egidijus Bavikinas ir Jonas Sakalauskas; Julius - Mindaugas Zimkus, Marius Stankus ir Ignas Garla. Korifėjas - Tomas Icikzonas.

2004-2005m.

- Miuziklas buvo parodytas 14 kartų. Norinčių jį pamatyti buvo daugiau nei tilpo salėse.

2008m.

- Trečiasis miuziklo pastatymas Lietuvoje
- Kur? - "Domino teatras", Vilnius, Lietuva
- Režisierius - Gytis Padegimas, choreografė – Agnija Šeiko, dailininkė – Birutė Ukrinaitė.
- Pagrindinius vaidmenis atliko: Monika - Ona Kolobovaitė, Indrė Valantinaitė ir Evelina Lozdovskaja; Rolandas - Egidijus Bavikinas, Raimondas Baranauskas ir Simas Buziliauskas; Julius - Mindaugas Zimkus, Vaidotas Baumila ir Jonas Sakalauskas; Korifėjas - Tomas Icikzonas, Tautrimas Rupulevičius-Onsa.
- Išleistas CD su visa muzika.

2014m.

- 2014m. vasario 2 d. Alytaus miesto teatre vyko pirmoji atranka į naujai statomą miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“.
- Kur? - Alytaus miesto teatras
- Režisierius - Gytis Padegimas, dailininkė - Birutė Ukrinaitė.

2.Miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų kaitos tyrimas

2.1. Tyrimo metodologija

Siekiant atskleisti miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymų kaitą, duomenų rinkimui buvo pasirinktas interviu metodas. Tyrimo dalyviams buvo užduoti 8 klausimai:

1. Kodėl vis prireikė naujo miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymo?
2. Kokie yra pastatymų panašumai, skirtumai?
3. Kas naujo atrandama kiekviename pastatyme?
4. Ko trūko ankstesniuose pastatymuose?
5. Kas labiausiai keitėsi pastatymuose?
6. Kuris pastatymas labiausiai patiko? Kodėl?
7. Ką atlikėjams reiškia vaidinti šiame miuzikle?
8. Ko tikimasi iš 2014m. pastatymo?

Tyrimo organizavimas:

Interviu buvo atliktas su miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrybinės grupės nariais, kurie dalyvavo daugiau nei viename miuziklo pastatyme. Interviu buvo vykdomas žodžiu. Interviu buvo vykdomas apklaustiesiems patogiu metu. Interviu vyko nuo 20 iki 65 minučių. Interviu buvo įrašinėjami, vėliau apdorojami duomenys ir padaromos išvados.

Tyrimo etika:

Visi tyrimo dalyviai tyrime dalyvavo geranoriškai. Visi tyrimo dalyviai buvo informuoti, kad interviu metu surinkti duomenys bus apibendrinti ir naudojami magisto darbe.

Tyrimo dalyvių pristatymas:

Tyrime dalyvavo trys miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrybinės grupės nariai, viena moteris ir du vyrai.

2.2. Tyrimo rezultatų pristatymas

Interviu Nr.1: „Nostalgija lietuviškam miuziklui.“

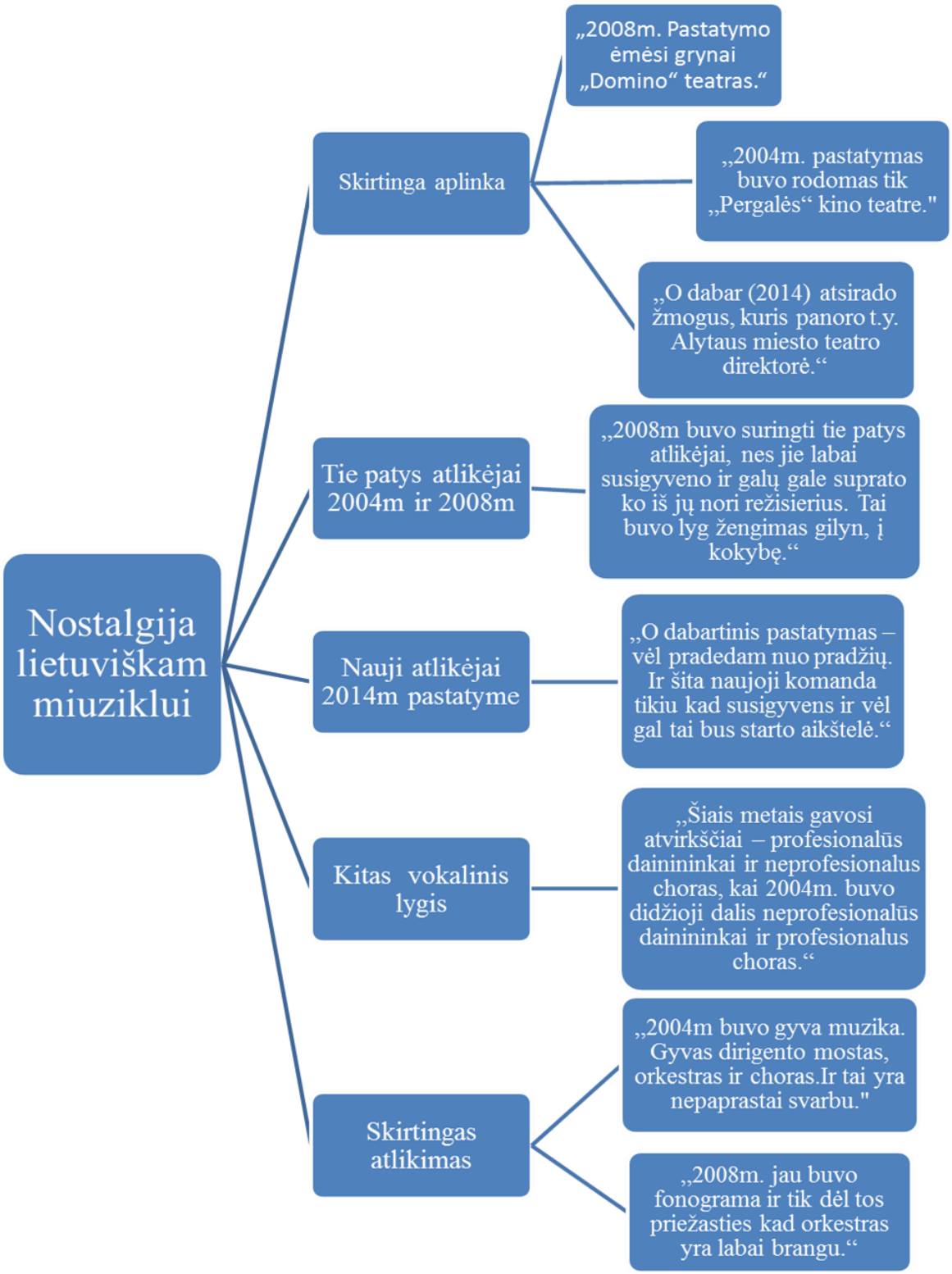

Pirmo interviu aprašymas:

Interviu buvo atliktas su viena iš miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrybinės grupės nare, pianiste, padėjusia miuziklo dalyviams ruošti partijas 2004m ir 2014m. Apibendrinęs interviu, išskyriau penkis esminius punktus, kurie išryškėjo analizuojant interviu metu surinktą medžiagą: skirtinga aplinka, tie patys atlikėjai 2004m ir 2008m, nauji atlikėjai 2014m pastatyme, kitas vokalinis lygis, skirtingas atlikimas.

Interviu metu pianistė pabrėžė, kad vienas iš pagrindinių ir esminių skirtumų yra tas, jog visi pastatymai buvo kuriami visiškai skirtingose erdvėse: 2004m: „Būtent pademonstruoti miuziklą „Pergalės“ kino teatre buvo labai gundantis pasiūlymas. Tuo metu jis jau nebebuvo kino teatras, bet dėmesį patraukė pats pastatas – tipinė sovietinė konstrukcija. Labai viskas tiko. Beje, miuziklas buvo rodomas tik „Pergalės“ kino teatre.“ 2008m: „2008m. pastatymo ėmėsi grynai „Domino“ teatras.“ 2014: „O dabar (2014) atsirado žmogus, kuris panoro t.y. Alytaus miesto teatro direktorė. Čia jos idėja *fiks* ir ji žūt būt panoro vėl atnaujinti miuziklą , nes mūsų kartos žmonėms tai yra kažkoks laisvės pojūtis.“

Kaip vieną iš 2004m ir 2008m pastatymų bendrumą apklaustoji įvardina tuos pačius atlikėjus: „2008m buvo surinkti tie patys atlikėjai, nes jie labai susigyveno ir galų gale suprato ko iš jų nori režisierius. Tai buvo lyg žengimas gilyn, į kokybę.“

Kalbėdama apie 2014m pastatymą, apklaustoji pabrėžia, kad šiame pastatyme dalyvaus visiškai nauji atlikėjai: „O dabartinis pastatymas – vėl pradedam nuo pradžių. Ir šita naujoji komanda tikiu kad susigyvens ir vėl gal tai bus starto aikštelė.“

Tęsdama mintį apie 2014m pastatymą pianistė įvardina kitą vokalinį lygį: „Apie dabartinį pastatymą galiu pasakyti kad yra kitas vokalinis lygis. Šiais metais gavosi atvirkščiai – profesionalūs dainininkai ir neprofesionalus choras, kai 2004m. buvo didžioji dalis neprofesionalūs dainininkai ir profesionalus choras.“

Interviu metu apklaustoji įvardino dar vieną esminį skirtumą tarp 2004m ir 2008m pastatymų – visiškai skirtingas miuziklo atlikimas – viename naudota fonograma, o kitame naudotas orkestras: „2004m. pastatymas buvo su gyvu orkestru ir gyvu choru. Ir tai yra nepaprastai svarbu. 2008m. jau buvo fonograma ir tik dėl tos priežasties kad orkestras yra labai brangu. Bet gyvas garsas yra gyvas garsas ir dainininkas yra kur kas laisvesnis laike ir erdvėje.“

Apibendrinant interviu galima išskirti kelis esminius dalykus, kurie labiausiai pakito skirtinguose miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymuose:

1. Miuziklo įgyvendinimui pasirenkama vis nauja erdvė.
2. Keičiasi miuziklo atlikėjai.

3. Orkestrą išstumia fonograma.

Interviu Nr 2: „Šį miuziklą reikia rodyti, nes jis tikrai nėra nuvalkiotas ir jo tikrai nereikia padėti į šalį.“

Antro interviu aprašymas

Interviu buvo atliktas su solistu, kuris vaidino dviejuose miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymuose 2004m ir 2008m. Apibendrinęs interviu išskyriau tris pagrindines kategorijas, į kurias suskirsčiau interviu surinktą medžiagą. Pirmoji kategorija – 2004m pastatymo pastebėjimai. Antroji – 2008m pastatymo pastebėjimai ir trečioji – 2014m pastatymo pastebėjimai.

Iš 2004m kategorijos išskyriau penkis pagrindinius interviu metu iškilusius faktus: išskirtinė erdvė, gyva muzika, filmų ištraukos, tobulas variantas ir didelė patirtis. Visus šiuos faktus pagrindžiau apklaustojo tekstu, pasakytu interviu metu. Apie išskirtinę erdvę apklaustasis užsimena apklausus apie pastatymų skirtumus: „2004m buvusiame kino teatre „Pergalė“ buvo išlikus autentika tų laikų apie kuriuos mes ir vaidinom. Ir visa aplinka, architektūrinės detalės buvo tokios, kokios ir buvo tame laikmetyje. Tame pastate buvo tų laikų dvasia, todėl viskas sutapo 100%. Įeidamas į tą pastatą pasijauti kaip Alisa stebuklų šalyje – įlendi į drevę ir atsiduri kitame pasaulyje. Taip pat ir su „Pergalės“ kino teatru – įeini į tą pastatą ir atrodo grįžti 30 metų atgal.“ Tęsdamas mintį apie pastatymų skirtumus, apklaustasis kalba ir apie gyvą muziką: „Antras labai svarbus dalykas – 2004m mes turėjome gyvą orkestrą, kuris kiekvieno pasirodymo metu grojo, nebuvo jokių fonogramų.“ Toliau kabėdamas apie skirtumus solistas pasakoja ir apie filmų ištraukas: „Taip pat 2004m prisidėjo Baryso filmų ištraukos, kurios buvo rodomos spektaklio metu. Ir tai labai tiko tam pastatymui. O 2008m jau viskas buvo kitaip. Tiesiog nebūtų įmanoma ir perkelti visko į kitą erdvę.“ Paklaustas apie tai, ko gal būt trūko viename iš pastatymų, apklaustasis įvardina 2004m pastatymą kaip tobulą variantą: „2004m pastatyme buvau jaunas ir man tai buvo pirmas didelis vaidmuo, todėl tas pastatymas atrodo labai romantiškas ir ten viskas atrodo kad buvo taip kaip reikia ir kiek reikia, nes buvo tikrai smagu ir gera. Ir žiūrovų reakcijos parodė kad viskas tikrai gerai, nes spektaklis buvo mėgstamas ir lankomas. Ir man atrodė kad ten praktiškai tobulas dalykas. Aišku, kad taip nebuvo, nes visas kolektyvas buvo labai jaunas, nepatyrias, gal vienintelis Mindaugas Zimkus tuo metu jau turėjo daug praktikos. Ir natūralu, kad pridarydavom visokių klaidų, bet ta dvasia ir Gyčio Padegimo sukurti personažų charakteriai manau įtikino ir atpirkdavo klaidas.“ Kai apklaustojo buvo paklausta, ką jam reiškia dalyvauti tokio miuziklo pastatymuose, net nesuabejojęs jis įvardino didelę patirtį: „Visų pirma tai buvo milžiniška patirtis. Ir dalyvauti visame tame kas vyksta tai nuostabu. Ir tai buvo tikrai ilgas ir toks koks turi būti pastatymas su visom stovyklom ir didelėm ir ilgom analizėm. Juo labiau, kad pastatyme dalyvavo pats kompozitorius ir su juo buvo konsultuotasi ir dirbta kartu. Ir labai retai pasitaiko kad galėtum konsultuotis su pačiu veikalo kūrėju. Ir tai kad buvo dirbta su profesionalais iš didžiosios raidės mums, jauniems, nedaug patirties turintiems žmonėms buvo neįkainojama ir tą patirtį gyvenime galima panaudoti. Ir tai, kad

tuo metu mes buvom niekam nežinomi, o šiandien visi vienaip ar kitaip dirba scenoje parodo, kad patirtį pritaikėme.“

Toliau nagrinėjau 2008 metus ir išskyriau taip pat penkis esminius faktus: kita erdvė, nėra orkestro, tie patys veidai, viskas kitaip, patirtį pernešėm. Kad miuziklas bus statomas kitoje erdvėje solistas užsimena apklausos metu paklaustas kodėl vėl reikėjo atnaujinti miuziklą: „Kaip suprantu, mus jau stūmė ir iš „Pergalės“ kino teatro, nes turėjo prasidėti renovacija. Po to labai greitai subyrėjo ir firma „*Tactus verus*“, kuri buvo pagrindinė organizatorė. Ir kadangi vienas iš „*Tactus verus*“ vadybininkų, Egidijus Baranauskas, dabartinis „Domino“ teatro vadovas, ten dirbo, įsteigęs savo teatrą „Domino“ tiesiog prisiminė šį veikalą ir nusprendė šį miuziklą pastatyti savo teatre. Susisiekė su kūrybine grupe ir 2008m „Ugnies medžioklė su varovais“ buvo pastatyta „Domino“ teatre.“ Kai buvo užduotas klausimas apie pastatymų skirtumus, apklaustasis paminėjo, kad nebuvo orkestro: „Gyvas garsas yra gyvas ir nors 2008m dainavom taip pat gyvai, bet jau ne tas, nes fonograma įpareigoja, o kiekvieną kartą gal ir nuotaika kita, ir tempas kitas. Aišku, 2008m pastatymas nukentėjo dėl to, kad buvo su fonograma.“ Kalbant apie pastatymų panašumus, miuziklo aktorius išskyrė tai, kad buvo labai daug tų pačių veidų: „Panašu buvo tai, kad labai daug žmonių buvo tie patys – ir solistai, ir choras, ir režisierius, ir dailininkė, bet iš esmės viskas buvo kitaip.“ Tęsdamas mintį solistas pažymėjo, kad nepaisant to, kad miuziklas tas pats, pastatyme buvo viskas kitaip: 2008m pastatymui nebuvo skirta tiek laiko, buvo dirbta žymiai mažiau. Vienas dalykas tai daug kas buvo dirbę prie šio miuziklo, bet keitėsi mizanscenos, butaforija, rūbai. Ir mizanscenos ir dekoracijos ir rūbai – viskas buvo nauja. Nors dailininkė ta pati ir režisierius tas pats, bet buvo visiškai naujas variantas.“ Dar vieną dalyką, kurį išskyrė apklaustasis buvo tai, kad įgytą patirtį perneš į į kitą pastatymą: „Analizavom kiekvieną žodį ir kas dalyvavo pirmame pastatyme visą tą dvasią nešėmės į 2008m pastatymą. Ir tuo labiau, kad 2008m pastatymui nebuvo skirta tiek laiko, buvo dirbta žymiai mažiau. Taigi, daugelį dalykų atsinešėm iš ankstesnio pastatymo – nuotaikas, vidinius dalykus, spalvas, štrichus.“

Nagrinėdamas interviu medžiagą apie 2014m radau tris aspektus: kodėl vėl reikia, kita karta ir prognozės. Paklaustas kodėl 2014m prireikė dar vieno miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymo, apklaustasis paaiškino: „Miuziklą „Ugnies medžioklę su varovais“ Lietuvoje matė tikrai labai mažas procentas žmonių, o miuziklas tikrai geras, muzika tikrai gera, charakteringi personažai, gražūs choro numeriai, puikus tekstas.“ Miuziklo žanras yra labai populiarus visame pasaulyje. O „Ugnies medžioklę su varovais“ Lietuvoje matė tikrai labai mažas procentas žmonių, o miuziklas tikrai geras, muzika tikrai gera, charakteringi personažai, gražūs choro numeriai, puikus tekstas. Šį miuziklą reikia rodyti, nes jis tikrai nėra nuvalkiotas ir jo tikrai nereikia padėti į šalį.“ Toliau atsakinėdamas į klausimą solistas užsimena, kad atsirado nauja karta: „Juk kita karta – nauji

žmonės, nauja energija, viskas juk vėl kitaip. Turėtų būti šviežias požiūris ir naujos spalvos. Ir manau dabar bus vėl visiškai kitaip.“ Prognozuodamas naujojo pastatymo ateitį, apklaustasis teigia: „Manau dar galėjo jis (miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“) būti rodomas ir būtų tikrai gyvavęs ir tikrai nebuvo tiek spektaklių, kad visi pamatytų ir manau jei 2014m pastatymas bus gastrolinis jis bus tikrai populiarus. Visų pirma dėl to, kad nėra daug lietuviškų miuziklų.“

Apibendrinant interviu galima išskirti kelis esminius dalykus, kurie labiausiai pakito skirtinguose miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymuose:

1. Miuziklo įgyvendinimui pasirenkama vis nauja erdvė.
2. Keičiasi miuziklo atlikėjai.
3. Orkestrą išstumia fonograma.
4. Į miuziklą žvelgiama vis nauja perspektyva.
5. Miuziklo dalyviai įgija didelę patirtį.
6. Poreikis miuziklui vis dar yra didelis.

Interviu Nr.3 „Kiekviena karta nusipelnė turėti savo „Ugnies medžioklę su varovais““

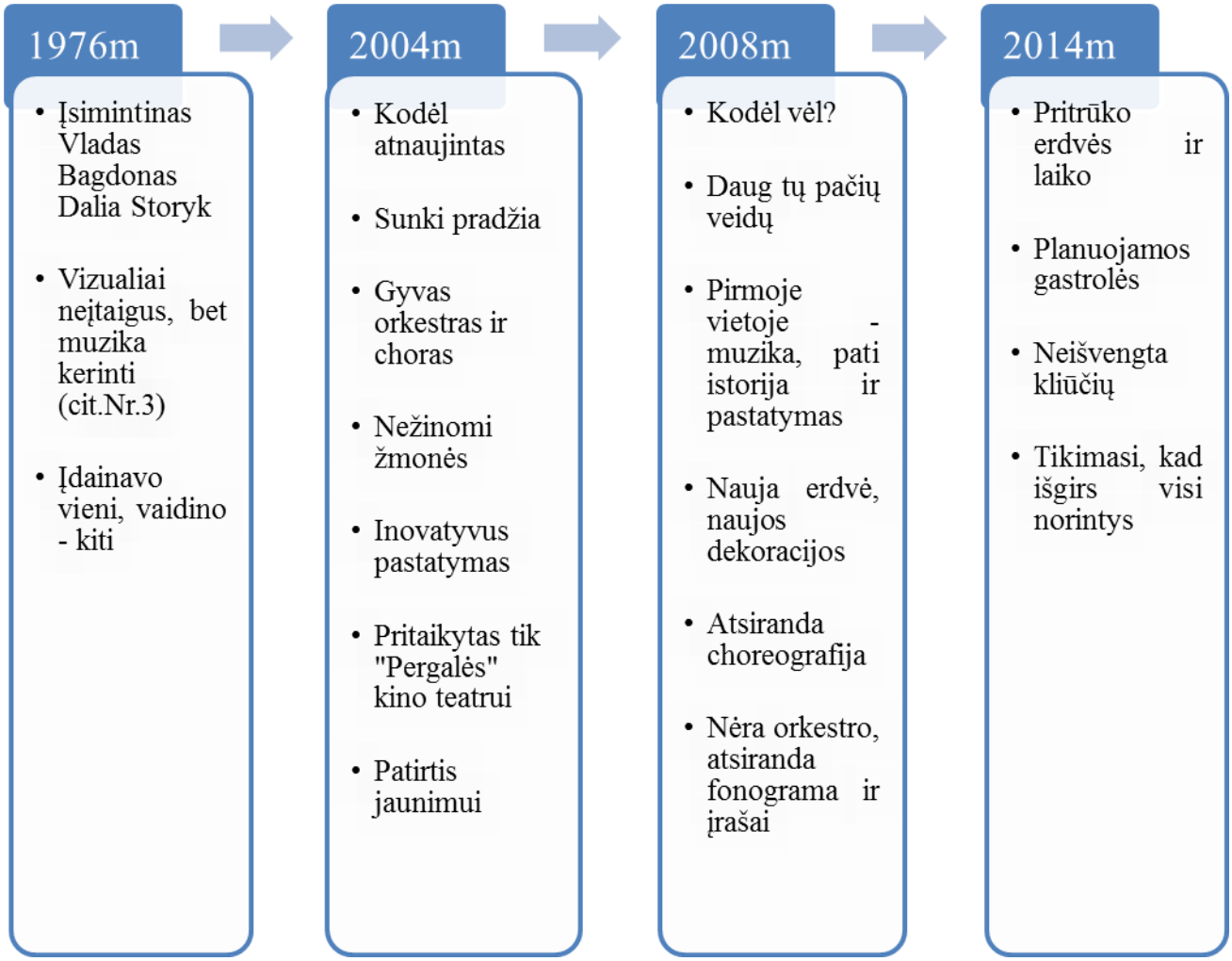

Interviu buvo paimtas iš režisieriaus, kuris režisavo pastatymus 2004m 2008m ir 2014m, taip pat buvo matęs 1976m. pastatymą.

1976m:

Prisimindamas 1976m. pastatymą, apklaustasis išskiria du pagrindinių vaidmenų atlikėjus: „Atsimenu Vladą Bagodoną, nes tai buvo labai įtaigu ir „Mažas paukščiukas“ ir tango – „Aikštę pernai išasfaltavo“. Įdainavo Kernagis, bet kažkaip labai sutapo Kernagio vokalas su jo plastika, jo charakteriu sukurtu. Tikrai sulipo į vieną. Prisimenu Moniką, prisimenu kaip buvo apsirengusi Dalia Storyk – turėjo tokią gana aptemptą, megztą suknelę su tokiu *kalnierium,* kuriame ji lyg skendo . Girdžiu jos intonacijas, nes jos labai dainuojanti kalba, tokia truputį legato visą laiką, su tokiu atodūsiu.“ Tęsdamas mintį apie 1976m. pastatymą režisierius neslepia, kad spektaklis vizualine prasme nebuvo labai įtaigus, tačiau muzika buvo kerinti: „Bet pasakyti kad būtų vaizdai kokie įstrigę aiškiai tai tikrai negaliu. Vizualiai miuziklas nebuvo labai įtaigus, bet muzikiniai tai

buvo didžiulis netikėtumas. Mano galva kiekvienas numeris yra labai savitas, nors labai populiarios pasidarė „Kregždutės“. Aš nepaprastai mėgstu choro visą eilę kūrinių. Labai tas melodijas mėgstu. Man to tokio stipraus įspūdžio, ypač vizualinio, aktorinio, neliko.“ Režisierius taip pat prisimena, kad muzikinius numerius įdainavo visai kiti žmonės nei vaidino: „Muzikinius numerius įdainavo kiti žmonės, nei vaidino, bet ką jie darė arijų metu aš neatsimenu. Aišku kad nežiopčiojo pagal fonogramą, nevaidino turbūt kad dainuoja. Man atrodo jie buvo su mikrofonais. Tuo metu nebuvo tokio gero įgarsinimo kaip dabar.“

2004m:

Paklaustas kodėl reikėjo dar kartą pastatyti miuziklą 2004m., apklaustasis atsakė: „Miuziklą reikėjo atnaujinti, nes atsirado laiko reikmė. Atsirado kitos kartos, išpopuliarėjo „Kregždutės““. Režisierius prisipažino, kad pastatymo 2004m. pradžia buvo sunki: „Prisimenu susitikimą su organizatoriais, G. Kuprevičiu ir Birute Ukrinaite, kuri pristatė maketą. Prodiuseriai puolė dailininkę, nesutikdami su sumanymais, nes tie sumanymai buvo tikrai brangūs ir organizatoriai nenorėjo tiek daug investuoti. O sumanymas buvo toks, kad išnaudoti visą „Pergalės“ kino teatrą, visas erdves. Kad padaryti šiek tiek instaliacinį tipą iš vaizdų ir scenografijų atnaujinimo – priminti koks tas buvo sovietmetis, nes jauni žmonės nelabai atsiminė, ir kartu žaisti su tuo. Buvo labai sunku dirbti, nes buvo ruduo. Prodiuseriams tai turbūt buvo pirmas spektaklis, kurį jie prodiusavo, dėl to buvo gana įtempti santykiai. Vienu metu net gi ruošėmės streikuoti, nes nuo to seno kino teatro buvo daug dulkių ir galiausiai buvo iškviesta valymo komanda.“ Režisierius taip pat neslėpė džiaugsmo, kad šiame pastatyme pirmą kartą miuziklas bus rodomas su gyva muzika – orkestru, choru: „Dar vienas įsimintinas dalykas – gyvas orkestras. Orkestrą subūrė Mirga Gražinytė, nes jie prieš tai pastatė šį spektaklį „Čiurlionio“ mokykloje. Taip kad faktiškai buvo visas orkestras ir jis buvo pakviestas. Mirga išvažiavo studijuoti į Austriją ir tada jos tėtis Romas Gražinis, kurio choras „Aidija“ dalyvavo 2004m ir 2008m pastatymuose, dirigavo.“ Taip pat apklaustasis pabrėžė, kad spektaklyje debiutavo beveik nežinomi žmonės: „Aš labai džiaugiuosi kad šiame spektaklyje debiutavo visai nežinomi žmonės – J.Šeduikytė, O.Kolobovaitė, V.Bareikis, J.Sakalauskas, E.Bavikinas. Visa eilė žmonių kurie įsitvirtino ir miuziklo žanre ir iš vis kaip dainininkai.“ Lygindamas 2004m. pastatymą su 1976m. pastatymu, režisierius įvardina, kad 2004m. spektaklis buvo labai inovatyvus: „Spektaklis palyginus su prieš tai buvusiu buvo labai inovatyvus . Labai netradicinis, nes veiksmas labai kaitaliojosi. Buvo takas į sceną ir staiga veiksmas vyksta scenos viduryje. Buvo kad choras stovi per visą perimetrą ir ridinėja tarp savęs laidotuvių vainikus, tokia mizanscena. Žiūrovai buvo išmėtyti keliuose sektoriuose, trijose vietose sėdėjo. Buvo stulpas prie orkestro į kūrį lipo solistai. Spektaklis buvo ir savo sumanymu ir savo erdvės panaudojimu išskirtinis. Atsimenu, kai kurie žiūrovai buvo šokiruoti, kai kurie nepritardavo, nes ta sovietinė

instaliacija, parado imitacija, kada groja maršai ištisai, raudoni gvazdikai, raudonos vėliavos, veteranai su medaliais. Paprašėm mokytoją paimti visą klasę ir juos pavertėme spaliukais.“ Taip pat režisierius priduria, kad šis pastatymas buvo pritaikytas tik „Pergalės“ kino teatro erdvei: „Manęs vis klausdavo žmonės iš kitų miestų, kada atvešit „Ugnies medžioklę su varovais“ pas mus, bet šio pastatymo niekur nevežėme, nes jis buvo pritaikytas tik tai erdvei, reikėjo to didžiulio kino ekrano, prie ekrano buvo primontuoti specialūs pastoliai, paskui tas propeleris milžiniškas, didelis, instaliacijos laukiamosiose salėse. Buvo panaudotas visas interjeras socialistinio rėžimo. Visa tai buvo apžaista. Todėl šio pastatymo nebuvo įmanoma perkelti į kitą erdvę. Spektaklis būtų labai nuskurdęs. Šis pastatymas buvo taip sugalvotas.“ Paklaustas ką atlikėjams reiškia dalyvauti tokiame miuzikle, režisierius viską suveda į patirtį: „Tai yra didelė mokykla. Ir laikas jau parodė, kad kas praeina pro šią mokyklą tas įgauna patirties, kurią puikiai pritaiko tolimesnėje savo profesinėje veikloje. Tai mokykla tiek vokalo tiek vaidybos prasme ir žinoma visko jungimo į vieną. Čia toks veikalas kuriame reikia ir gerai dainuoti ir gerai vaidinti.“

2008m:

Paklausta kodėl vėl reikėjo statyti miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“ 2008m., apklaustasis paaiškino: „Buvo „neprivalgyta“. Visi norėjo dar. 2004m. buvo gana didelė šlovė, nors buvo ir kam nepatiko, bet visi veržėsi į šį spektaklį. Spektaklis buvo nuimtas kai dar nebuvo patenkintas poreikis norinčių jį pamatyti.“ Apklaustasis taip pat priduria, kad daug žmonių buvo paimta iš ankstesnio pastatymo: „Didžioji dalis solistų buvo tie patys, nors atėjo ir kiti. Irgi buvo skelbiamas konkursas.“ Režisierius pabrėžia, kad pirmoje vietoje, statant miuziklą, buvo muzika, pati istorija ir pastatymas : „Mes buvom įžūlūs, nes tiek 2004m tiek 2008 m atmetėme visą eilę garsių dainininkų, todėl kad visą laiką norėjom kad būtų švieži žmonės ir norėjom kad pastatymas būtų ne pritaikytas prie žvaigždės, bet norėjom kad pirmoje vietoj būtų muzika, pati istorija ir pastatymas. Kad nebūtų taip, kad žmonės ateitų pasižiūrėti pavardės, norėjom kad eitų klausyti miuziklo. Kad atlikėjai būtų tapatinami daugiau su miuziklo veikėjais nei su jais pačiais.“ Apklaustasis pasakoja, kad 2008m. pastatymas vyko kitoje erdvėje su kitomis dekoracijomis: „Kadangi scena negili, buvo įvestas antras aukštas. Buvo pastatyta siena, metalinės kopėčios kuriomis laipiojo atlikėjai, taip pat primontuoti prie sienų – telefonas, kranas. Labai ilgai ieškojom ir radom tikrą gazuoto vandens automatą.“ Kaip vieną iš skirtumų, apklaustasis pamini, jog 2008m. atsiranda choreografija, ko iki tol nebuvo: „2004m. nebuvo choreografijos. Nebuvo choreografo, o 2008m. atsiranda Agnė Šeiko – mano pastovi choreografė. Ji daug dirbo su choru. Ji choreografė ir 2014m. pastatyme.“. Kaip vieną esminių skirtumų su prieš tai buvusiu pastatymu, režisierius įvardina orkestro nebūvimą: „2008m. nebuvo gyvo orkestro, todėl buvo daromas naujas muzikos įrašas. Yra išleistas ir įrašo kompaktinė plokštelė.“

2014m:

Paklaustas ko pritrūko ankstesniuose miuziklo „Ugnies medžioklės su varovais“ pastatymuose, režisierius išskiria erdvės ir laiko stoką: „. Pastatymai neegzistavo tiek kiek galėjo egzistuot. Jie neišsėmė savo galimybių. Pritrūko spektaklio eksploatavimo. Be to visada viską galima geriau padaryti. Nei apie vieną pastatymą negalėčiau pasakyti kad jis yra tobulas. Jeigu būtų tobulas tai nebūtų kito pastatymo. Vis naujas pastatymas yra lyg papildymas to kas jau buvo.“ Režisierius pabrėžia, kad su dabartiniu pastatymu norima daug gastroliuoti: „Kiekvieną pastatymą kuo labiau stengiausi pritaikyti prie erdvės, nors dabartinis pastatymas labiau galvojamas kaip gastrolinis, todėl visos dekoracijos turi būti mobilios. Dabar jau tiek neprisirišam prie Alytaus miesto teatro erdvės.“ Apklaustasis užsimena, kad ir dabartiniame pastatyme netrūksta kliūčių: „Visą laiką būna sunku. Visą laiką susiduriam su didelėm kliūtim. Toks įspūdis kad vat išoriškai kažkas kliudo. Šiais metais va pinigų nedavė.“ Režisierius neslepia, kad tikisi, jog dabartinį miuziklo pastatymą išgirs visi norintys ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje: „Iš 2014m. pastatymo tikiuosi to, ko nebuvo iki tol buvusiuose pastatymuose – kad šis spektaklis apvažiuos visą Lietuvą ir gal ne tik. Jis užprogramuotas į tokį mobilumą ir tikiuosi kad šį variantą išgirs visi, kurie norės, nes prieš tai buvusių pastatymų neišgirdo visi kurie norėjo.“

Apibendrinant interviu galima išskirti kelis esminius dalykus, kurie labiausiai pakito skirtinguose miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymuose:

1. Miuziklo įgyvendinimui pasirenkama vis nauja erdvė.
2. Keičiasi miuziklo atlikėjai.
3. Orkestrą išstumia fonograma.
4. Į miuziklą žvelgiama vis nauja perspektyva.
5. Miuziklo dalyviai įgyja didelę patirtį.
6. Poreikis miuziklui vis dar yra didelis.
7. Siekiama miuziklą parodyti ne tik Lietuvoje, bet ir užsienyje.
8. Kiekvieną kartą ieškoma naujų išraiškos būdų tiek dekoracijose, tiek personažuose.

Tyrėjo refleksija

Miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ nuo savo atsiradimo tikrai labai stipriai kito. Kiekvienas pastatymas buvo labai skirtingas ir vienintelis vardiklis, kuris vienija pastatymus – muzika, nors net ir muzikine prasme kai kas kito – 2004m. pastatyme atsirado naujas muzikinis numeris – „Rolando baladė“. Nepaisant to, kad muzikinis tekstas išliko tas pats, atlikimas gerokai pasikeitė, nes vienuose pastatymuose buvo naudojama fonograma, kitose – gyvas orkestras, o pirmajame apskritai nebuvo jokio gyvo garso – buvo leidžiami įrašai. Tad muzikiniu aspektu miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ savo kulminaciją pasiekė 2004m. pastatyme, kur viskas

buvo atliekama gyvai, be fonogramų, su orkestru. Vėliau dėl įvairių sumetimų imta naudoti fonogramas ir natūralu, kad tai gerokai pakeičia miuziklą.

Nepaisant to, kad kiekvienas miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymas buvo visiškai skirtingas, nuo 2004m. miuziklą režisavo tas pats režisierius ir ta pati dailininkė. Dažniausiai režisieriai vienam kūriniui skiria vieną konkrečią išraišką ir kad ir kiek kartų statytų tą patį veikalą, jie statys taip pat, tačiau miuzikle „Ugnies medžioklė su varovais“ yra visiškai priešingai. Net kai buvo paliktas pagrindinių atlikėjų branduolys, režisierius viską pradėjo iš naujo ir visiškai kitomis priemonėmis siekė parodyti miuziklą. Dailininkė taip pat pateikė visiškai naujas idėjas – kitus drabužius, kitas dekoracijas. Nors miuziklas yra apie konkretų laikmetį, atrandama vis naujų išraiškos būdų, nes miuziklo esmė slypi pačioje istorijoje, kurią sukūrė libreto autoriai.

Labai įdomu tai, kad visi apklaustieji teigė, jog miuziklas buvo labai populiarus. Nepaisant to, prireikia vis naujo pastatymo, vis naujų veidų, kitos erdvės, kitokių išraiškos būdų. Tai reiškia, kad miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ negali pasenti, jam reikia atgimti vis iš naujo. Laikui bėgant keičiasi žmonių mastymas, viskas suvokiama visiškai kitaip nei prieš 40 metų, todėl ir miuziklą reikia pateikti taip, kad jį suprastų kartos, kurios nebeatsimena sovietmečio, kurie tik iš knygų sužino apie tų laikų įvykius. Galima teigti, kad miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ siužetas ir muzika yra universali ir tinka kiekvienai kartai, bet pastatymai privalo kisti, priklausomai nuo dabartinių tendencijų.

Vykdydamas apklausas pastebėjau, kad kiekvienas apklaustasis labai skirtingu rakursu žiūri į šį miuziklą. Nors visi apklaustieji pateikia tam tikrus bendrus vardiklius, dalis informacijos yra labai stipriai skirtinga – vienas apklaustasis pastebi, kad 2008m. pastatymas yra visiškai komercinis, kai tuo tarpu kitas sako, kad tai žengimas į priekį ir smagu, kad miuziklą nutarta atgaivinti, nes labai daug žmonių jo dar nematė, tačiau tikrai norėtų.

Tyrinėjant interviu medžiagą taip pat galima pastebėti, kad kiekvieno apklaustojo labai skirtingas santykis su miuziklo atlikėjais. Vieni apklaustieji simpatijas jaučia vieniem atlikėjams, kiti – kitiems. Vieni pabrėžia vienus atlikėjus, kiti – kitus. Nors visi apklaustieji teigia, kad atmosfera tiek pastatymo metu, tiek jau vaidinant spektakliuose buvo labai gera, galima vis tik pažymėti, kad tam tikras susiskaldymas buvo. Gal ne labai žymus, negadinantis darbo proceso, tačiau pats faktas egzistavo.

Vertinant miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kūrybinės grupės apklausas, galima pastebėti, kad visiems projekto dalyviams tai buvo labai reikšmingas jų gyvenimo įvykis, kurio metu įgijo didelę patirtį. Nepaisant to, kad kūrybinės grupės branduolys – režisierius ir dailininkė – lieka tie patys, miuziklas labai stipriai kinta ir kas kart pateikiamas visiškai nauju pavidalu.

Išvados

Natūralu, kad per tiek pastatymų miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ stipriai keitėsi: visi pastatymai buvo sukurti skirtingose erdvėse. 1976 m. miuziklas buvo pastatytas pirmą kartą Lietuvoje „Jaunimo teatro“ scenoje, 2004m. miuziklas persikėlė į „Pergalės“ kino teatro erdvę, 2008m. buvo pasirinktas „Domino“ teatras, o 2014m. planuojama miuziklą atnaujinti Alytaus miesto teatre.

Per visus pastatymus kito ir atlikėjų sudėtis. Iš pirmojo pastatymo net ir negalėjo būti paimami žmonės kitiems pastatymams, nes buvo praėjęs didelis laiko tarpas. Tiesa, iš 2004m. sudėties dalis žmonių buvo pakviesti ir į 2008m. pastatymą, nors buvo kviečiami ir nauji atlikėjai, buvo rengiamas konkursas, o 2014m. pastatyme dalyvauja visiškai nauji žmonės.

Žvelgiant į miuziklo pastatymus, gana aiškiai matosi atlikėjų patirtis, kuri skirtinguose pastatymuose buvo įvairi. Pirmajame pastatyme vaidino profesionalūs aktoriai. 2004m. didžioji dalis atlikėjų buvo jauni ir niekam nežinomi žmonės. 2008m. pastatyme atlikėjai buvo kur kas labiau subrendę ir turėjo didesnę sceninę patirtį, o 2014m. pastatyme surinkta komanda yra jauni studentai, tačiau visi profesionaliai dainuojantys.

Skirtinguose pastatymuose keitėsi ir dailininkės sukurti rūbai ir dekoracijos. 1976m. pastatymas buvo ganėtinai paprastas, vizualiai neįtaigus, o štai jau 2004m. kiekviena „Pergalės“ kino teatro detalė buvo išnaudota. Kaip savo interviu užsiminė režisierius – „šis pastatymas buvo labai monumentalus, todėl smulkių detalių ieškoti nereikėjo“. 2008m. pastatymas buvo sutalpintas į nedidelę sceną, todėl viskas keitėsi – buvo įvestas antras scenos aukštas (aukšta siena), atsirado pripučiami žaislai. Kitaip tariant dėmesys buvo sutelktas daugiau į detales. 2014m. pastatymas pats iš savęs turėtų būti mobilus, pritaikomas prie bet kokios erdvės, nes su šiuo pastatymu žadama daug gastroliuoti, tad dekoracijos pasirenkamos tokios, kurios neapsunkintų jas perkelti į kitą erdvę. Žinoma, keičiantis dekoracijoms keitėsi ir mizanscenos. Nei viename pastatyme nebuvo tokių pačių mizanscenų, kiekvieną kartą buvo vis kitaip judama scenoje, atrandami kiti režisūriniai sprendimai.

Keičiantis atlikėjų sudėtims keitėsi ir miuziklo atlikimas. 1976m. pastatyme aktoriai tik vaidindavo literatūrinį tekstą, o visą muzikinę dalį įdainavo kiti žmonės, kai 2004m. tiek muzika, tiek arijos, tiek proza skambėjo gyvai ir pagrindiniai atlikėjai turėjo tiek dainuoti, tiek vaidinti. 2008m. atlikėjai taip pat turėjo ir dainuoti ir vaidinti, tačiau dėl finansinių aplinkybių buvo pasirinkta įrašyti fonogramą, kuri turėtų būti naudojama ir 2014m. pastatyme.

Kūrinių autoriai retai kada keičia savo kūrinius, ypatingai didelės apimties, tačiau miuzikle „Ugnies medžioklė su varovais“ 2004m. pastatymui buvo tam tikrų pakeitimų – režisieriaus

prašymu buvo parašytas kūrinys Rolando personažui – „Rolando baladė“, taip pat išryškintas (režisieriaus iniciatyva) Korifėjo vaidmuo. Taip pat režisierius leido sau kai kuriose vietose koreguoti prozos tekstą.

Apibendrinant išvadas galima teigti, kad miuziklas „Ugnies medžioklė su varovais“ nuo savo pirmojo pastatymo labai stipriai pasikeitė visomis prasmėmis ir vienintelis vardiklis, kuris vienija pastatymus yra muzikinis tekstas ir visiems laikams aktuali meilės istorija.

LITERATŪROS SĄRAŠAS

1. Alytaus apskrities portalas. (2014). Į Alytuje atgimstančią „Ugnies medžioklę su varovais“ atlikėjai beldžiasi ne tik iš Dzūkijos. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 22d.]. Prieiga per internetą: http://www.alytausgidas.lt/lt/naujienos/alytus/i-alytuje-atgimstancia-ugnies-medziokle-su-varovais-atlikejai-beldziasi-ne-tik-is-dzukijos-video-nuotraukos/
2. Devita L. (2011). Lietuviškos roko operos kūrybinė evoliucija. Iš spaudai rengiamos knygos Lietuvos Rokas: ištakos ir raida. Mintis. 2011. Prieiga per internetą: http://www.laikas.lt/lt/info/5568/lietuviskos-roko-operos-kurybine-evoliucija-foto/
3. Domino teatras. (2012). [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 22d.]. Prieiga per internetą: http://www.dominoteatras.lt/lt/spektakliai/ugnies_medziokle_su_varovais/
4. Dovidavičienė S. (2013). „Kompozitoriui Giedriui Kuprevičiui jo sukurtos „Kregždutės“ kelia alergiją“. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 22d.]. Prieiga per internetą: http://www.alfa.lt/straipsnis/15153546/kompozitoriui-giedriui-kupreviciui-jo-sukurtos-kregzdutes-kelia-alergija#.U2qC-TfccfN
5. Jansonaitė S. (2004) Atgimstančiame miuzikle – jauni atlikėjai. Respublika.
6. Gatavynaitė L. (2008). Į sceną grįžta kultinis miuziklas. Miesto žinios. Archyvas
7. Giedrius Kuprevičius. (2014). „Koncertas“, Vilnius.
8. Giedrius Kuprevičius - Music.lt. (2014). [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 19 d.]. Prieiga per internetą: http://www.music.lt/lt/grupe/Giedrius-Kuprevicius/3179/
9. Giedrius Kuprevičius – teatrai.lt. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 19 d.]. Prieiga per internetą: http://www.teatrai.lt/giedrius-kuprevicius.html
10. Indrelytė E. (2014). Alytuje įvyko atranka į miuziklą „Ugnies medžioklė su varovais“. Alytus plius. Lt. Kultūra.
11. Informacinis portalas. (2009). Išgirskite pirmieji: pasirodė miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ kompaktinis diskas. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 22d.]. Prieiga per internetą: http://ugniesmedziokle.blogas.lt/isgirskite-pirmieji-pasirode-miuziklo-ugnies-medziokle-su-varovais-kompaktinis-diskas-30.html
12. Kačiulis A., Petronytė I., Geibūnienė A. (2014). [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 9 d.]. Prieiga per internetą: http://www.yrasalis.lt/desimt/menininkai/prof-giedrius-kuprevicius/
13. Kauno technologijos universitetas. (2013). KTU profesorius kompozitorius Giedrius Kuprevičius – Nacionalinės premijos laureatas. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 19 d.]. Prieiga per internetą: http://ktu.edu/naujienos/ktu-profesorius-kompozitorius-giedrius-kuprevicius-%E2%80%93-nacionalines-premijos-laureatas

14. Lietuvos Rytas (2004). Jauni atlikėjai vėl įkvėps gyvybę legendiniam miuziklui. Priedas Savaitgalis.
15. Muzikos enciklopedija. (2007). Lietuvos muzikos akademija, mokslo ir enciklopedijų leidybos institutas.
16. Muzikos informacijos ir leidybos centras. (2008). [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 11 d.]. Prieiga per internetą: http://www.mic.lt/lt/classical/persons/bio/kupreviciusgiedrius
17. Petročenko N, Jautakytė Ž. (2012). Mokymosi krypties pasirinkimo galimybių didinimas 14-19 metų mokiniams, II etapas: gilesnis mokymosi diferencijavimas ir individualizavimas, siekiant ugdymo kokybės, reikalingos šiuolaikiniam darbo pasauliui. Ugdymo plėtotės centras.
18. Profesionalaus meno žinių portalas. (2014). Giedrius Kuprevičius (kompozitorius, publicistas) » Personalijos » Kūrėjai » Kamane.lt. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 9 d.]. Prieiga per internetą:http://www.google.lt/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=1&ved=0CDQQFjAA&url=http%3A%2F%2Fwww.kamane.lt%2Flayout%2Fset%2Fprint%2FKurejai%2FPersonalijos%2FGiedrius-Kuprevicius-kompozitorius publicistas&ei=J3lqU9GJHcGI7AbcjYDQDA&usg=AFQjCNG6gxLgEzrVP4tw-sf6e9R-E5livA
19. Rupeikaitė G. (2008). Sugrįžusi „Ugnies medžioklė su varovais“. Trečioji lietuviška miuziklo versija. Septynios meno dienos.
20. Sodytė J. (2014). Miuziklas vėl pradeda kelti galvą. Bernardinai. LtPrieiga per internetą:http://www.bernardinai.lt/straipsnis/2014-03-24-jurate-sodyte-miuziklas-vel-pradeda-kelti-galva/115443/print . [žiūrėta 2014 m. balandžio 24d.].
21. Šulcaitė K.(2008). Legendinis miuziklas vėl prisikėlė. Vilniaus diena. Archyvas.
22. Tarptautinių žodžių žodynas. (1985). Vyriausioji enciklopedijų redakcija.
23. Vainalavičiūtė I. (2008). Jau pasiruošta leistis į „Ugnies medžioklę su varovais“. Alfa.lt. Kultūra.
24. Valonytė L. (2008). Dienraštis Lietuvos rytas. Kultūra. Meno pulsas.
25. Vaitiekūnaitė R. (2004). Nauja tos pačios upės srovė. Kauno diena. Archyvas.
26. Vaitiekūnaitė R. (2004). Sugrįžtanti „Ugnies medžioklė su varovais“. Kauno diena. Archyvas
27. Veličkaitė E. (2008). Ugnies medžioklė vėl prasidėjo. Vilniaus diena. Miesto pulsas
28. Voitulevičiūtė Z (2008). Nauja „Ugnies medžioklė su varovais“ tokia pat aktuali. Kamanė. Lt. Meno žinių portalas.
29. Zilnys R. (2004). Aptriušusiame kino teatre atgimęs miuziklas – tiltas į praeitį. Lietuvos rytas. Archyvas

30. Žmonės. lt. (2008). Miuzikle „Ugnies medžioklė su varovais“ amžinai aktualus meilės trikampis. [Interaktyvus]. [žiūrėta 2014 m. balandžio 22d.]. Prieiga per internetą: http://www.15min.lt/zmones/naujiena/archyvas/miuzikle-ugnies-medziokle-su-varovais-amzinai-aktualus-meiles-trikampis-156-67062

Priedai

1 priedai

Interviu klausimai

1. Kodėl vis prireikė naujo miuziklo „Ugnies medžioklė su varovais“ pastatymo?
2. Kokie yra pastatymų panašumai, skirtumai?
3. Kas naujo atrandama kiekviename pastatyme?
4. Ko trūko ankstesniuose pastatymuose?
5. Kas labiausiai keitėsi pastatymuose?
6. Kuris pastatymas labiausiai patiko? Kodėl?
7. Ką atlikėjams reiškia vaidinti šiame miuzikle?
8. Ko tikimasi iš 2014m. pastatymo?